

יהודים שנהרגו על קדושת השם במסירות נפש עצומה, שאין כל בריה יכולה לעמוד במחיצתם, אנו זקוקים מאד לזכותם..."

"צריך לרעוד שלא לפגוע אפילו במשהו בקדושת בית החיים הזה."

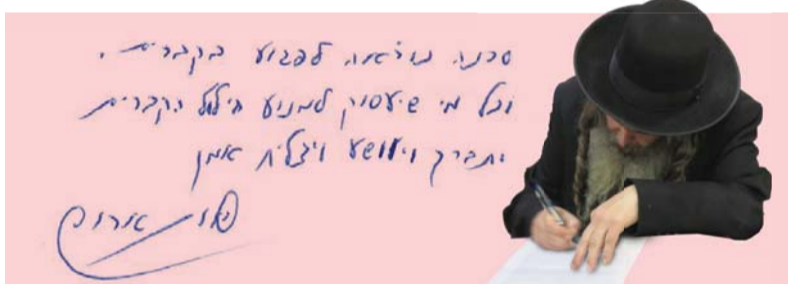

עמ' 4

קידוש שם שמים אדיר ועמידה בנסיון של "ובכל מאדך" ללא התחמטות:

יזמים שרכשו שטחים באומן בכסף מלא, לאחר שנודע להם כי שטחים אלו הם בתוככי תחום בית החיים העתיק, הודיעו נחרצות כי חלילה להם מעלות בהר ונגוע בקצהו

עמ' 12

מאבקו הפנימי של בעל שטח' שהסתיים בעקבות התבודדות:

עמ' 8

International Committee of Breslav Rabbis

י"ל ע"י
"איגוד רבני ברסלב העולמי להצלת בית החיים של רבינו הק' ז"ע באומן"

אומן

בוערת

בלבת אש יוקדת של קידוש השם

מעמד קידוש השם בניכרה הראשי של אומן:

אלפים התקבצו למען הצלת בית החיים של הרה"ק מוהר"ן מברסלב

מנהיגי ברסלב שליט"א בדברי מהאה נוקבים ועל חובת השעה • קשת רחבה של גדולי ומשפיעי ברסלב בראש המעמד • משא מרכזי מרטיט בקול בוכים מהגה"צ רבי יעקב מאיר שכטער שליט"א • נסיונות חוזרים ונשנים של יזמים חדלי אנוש ובעלי האינטרסים לחבל במעמד, אך בס"ד ללא הצלחה מרובה • התעוררות רבתי בקרב הציבור הרחב שלא להשתמש בדירות או מבנים שנבנו תוך כדי חילול הקודש • קדם למעמד כינוס ועידת רבנים מיוחד להקמת "איגוד רבני ברסלב העולמי להצלת בית החיים של רבינו"ל" ובעקבותיו פגישת עסקני האיגוד עם ראשי השלטון המקומי והארצי • ההשתדלות והמאמצים הכבירים להצלת בית החיים של רבינו"ל ישאו בעז"ה פרי.

במעמד היסטורי רב רושם בביתו של זקן מנהיגי ברסלב הוקם "איגוד רבני ברסלב העולמי להצלת בית החיים באומן"

עמ' 6

פגיעה בבית החיים זה, הרי היא פגיעה ברבינו עצמו!!!

עמ' 5

פשוט וברור שבאם וחלילה יבנו על מקום הקברים או על שטחי בית הקברות, **יהיה הכל אסור בהנאה ולא יהיה לו שום היתר השתמשות לעולם,** ויחוייבו עפ"י ד"ת לסתור את אשר כבר נבנה.

עמ' 15

מעמד קידוש השם בניכרה הראשי של אומן היהודית:

אלפים התקבצו למען הצלת בית החיים של הרה"ק מוהר"ן מברסלב

מנהיגי ברסלב שליט"א בדברי מהאה נוקבים ועל חובת השעה • קשת רחבה של גדולי ומשפיעי ברסלב בראש המעמד • משא מרכזי מרטיט בקול בוכים מזקן מנהיגי ברסלב הגה"צ רבי יעקב מאיר שכטער שליט"א • נסיונות חוזרים ונשנים של יזמים חדלי אנוש ובעלי האינטרסים לחבל במעמד, אך בס"ד ללא הצלחה מרובה • התעוררות רבתי בקרב הציבור הרחב שלא להשתמש בדירות או מבנים שנבנו תוך כדי חילול הקודש • קדם למעמד כינוס ועידת רבנים מיוחד להקמת "איגוד רבני ברסלב העולמי להצלת בית החיים של רביז"ל" ובעקבותיו פגישת עסקני האיגוד עם ראשי השלטון המקומי והארצי • ההשתדלות והמאמצים הכבירים להצלת בית החיים של רביז"ל ישאו בעז"ה פרי

מכריזים כי "חובה קדושה מוטלת על כל העולים אומנה לקיבוץ הגדול בימי ראש השנה הבעל"ט, להצטרף לאלפי אלופי ישראל ולהשתתף במעמד האדיר להצלת בית החיים של רביז"ל זיע"א הנמצא בסכנה ח"ו".

כמו"כ יצא לאור קונטרס מיוחד נקוב בשם "הצלת בית החיים של רביז"ל", ובו השתלשלות העניינים; עדותם המזועזעת של שלוחי מנהיגי ברסלב בו מגוללים את אשר חזו במו עיניהם בשטחים האמורים; ובראשו חלק ניכר ממכתבי גדולי ישראל מאז תחילת המאבק ועוד. כמו"כ פורסמו מודעות הכנה והסברה בארה"ק ובאומן.

ואכן ביום השישי בשעה היעודה - 11:00 לפני הצהריים - התקבצו ובאו אלפי חסידים ברסלב בכיכר פושקינה - כפי הנראה לא הרחק מכיכרה המרכזי של אומן בשנת תקכ"ח, כאשר בחודש תמוז של אותה שנה נאספו שמה 30,000 יהודי המקום ע"י צורר היהודים 'גאנטה' ימ"ש, כשהם מוכנים ומזומנים למסור את נפשם על קידוש ד', ועתה לאחר 252 שנה, בער"ה של שנת תש"פ, שוב מתאספים אלפי יהודים והפעם להצלת מקום מנוחתם של אותם קדושים - לשמוע את דבר ה', ולהביע בעצם השתתפותם, את כאבם סלידתם ומחאתם על הפשעים הנוראים הנעשים לעיני השמש.

אמנם כבר התקיימו כמה וכמה עצרות מחאה גדולות, הן באר"י והן בארה"ב, בהם הביעו את מחאתם גדולי הרבנים שליט"א ואיתם עמם אלפים רבים מישראל, אך עדיין לא יצאנו ידי חובת מחאה, אחרי שאותם פושעים אינם מרפים וממשיכים במלאכתם הנמבזה.

לזאת הורו הרבנים הגה"צ זקני מנהיגי ברסלב שליט"א, כי החובה מוטלת למחות סמוך ונראה למקום החילול דייקא, ובכך להוכיח כלפי שמיא וכלפי ארעא, כי עוד רד ישראל עם קל ועם קדשיו וקדושו נאמן, וכי חסידות ברסלב על כל קהליה, אינם מסכימים ואינם משלימים בשופו"א עם פשעים חמורים אלו המסכנים את עם ישראל בכלל, ואת חסידי ברסלב בפרט, כי היכי דלא יאמרו מודשתקן שמע מינה דניחא להו.

ואכן למרות הטרדות המרובות בזמנים אלו, ולמרות העול הכבד לארגן מעמד בקנה מידה שכזה, אורו עסקנים חשובים חלציהם להכין את המעמד וכל המסתעף ולקדש שם שמים מול חילול ה' הנורא, כשהדברים נעשים ע"י המתקרים חסידי ברסלב.

לקראת המעמד פורסם קול קורא נדיר מעשרות משפיעים ומנהיגי קהילות ובראשם הגה"צ זקני מנהיגי ברסלב שליט"א בו הם

לצערנו ולבושתינו, הגענו עד הלום, שהגם שהתגלה באופן נחרץ וברור, ששטח בית החיים מתפרש על שטחים הרבה יותר נרחבים ממה שהיה ידוע בעבר, ואל אף שבשטחים המדוברים התגלו קברים שלמים וחצויים (שנחצו משיני הטרקטורים של אותם יזמים רח"ל), ולמרות שהללו ראו במו עיניהם, כי פוגעים הם בקברי ישראל, בבית הקברות בו טמונים שלושים אלף קדושים שמסרו נפשם להריגה ובלבד שלא לבגוד באמונת אומן - מאומה לא עצר ועדיין לא עוצר בעדם, מלבצע פשעים נוראים שאפילו הקומניסטים לא הצליחו לעולל (מאחר ורוב המבנים שנבנו באותה תקופה, נבנו מעל פני הקרקע בלבד, ללא פגיעה בעומק הקרקע).

מי היה מאמין, שגם אחרי שגדולי ישראל, דיינים ומורי הוראה מפורסמים שליט"א מכל העדות והחוגים, אסרו באיסור חמור להמשיך בעבודות בשטחים אלו, וכי גם המקומות שכבר חוללו אסורים בהנאה עולמית, יפנו אנשים - המכנים עצמם שומרי מצוות - עורף לדעת התורה! הלא בימים כתיקונם, הזעזוע והחרדה ממעשים נפשעים שכאלו, היו מקיפים את כל שכבות העם היהודי, ומוציאים את כולם לרחובה של עיר להוקיע את בני בליעל אלו.

ביום שישי העמוס, כאשר רובם של חסידי ברסלב כבר שוהים באומן לקראת הקיבוץ הגדול בימי ר"ה, התפנו עסקנים נמרצים לעסוק בעניינים העומדים ברומו של עולם, ואשר לדאבון לב ישנם מקצה המחנה המזולזלים בהם.

אין בנמצא חסיד ברסלב, שאינו מכיר ויודע את חשיבותו של בית החיים באומן, אשר כידוע מפאת חשיבותו וקדושתו העצומה, בחר הרה"ק מברסלב זיע"א להטמן דייקא בבית קברות זה, על אף שלא שם היה מקום מגוריו כל השנים, ורק חודשים ספורים לפני הסתלקותו העביר את משכנו לאומן, מרוב תשוקתו להטמן בביה"ח דשם, וכפי שהתבטא בפני תלמידיו, אשר זה היה אחת הסיבות שעמו, וכעדות תלמידו מוהרנ"ת זיע"א.

מי היה מאמין שנגיע למצב שכזה, שדווקא אלו המכנים עצמם "חסידי ברסלב" והמתיימרים לצעוד בדרכיו, הם המה אשר בשאט נפש יפגעו במקום הקדוש הזה, והכל תמורת עסקי גדל"ן וגריפת הון, ו/או כביכול "לשם שמים" לבניית בתי כנסיות, מקוואות וכדומה, אשר על כגון דא זועק הנביא (ישעיה א, יב-יג): "כי תבאו לראות פני מי בקש זאת מידכם רמס חצרי. לא תוסיפו הביא מנחת שוא, קטרת תועבה היא לי".

חלק מקהל האלפים בכיכר פושקינה

על ידו בהתעוררות עצומה ואף פרץ בבכי נסער בעת אמירת קדיש בסיום העצרת.

כמובן וכמצופה, אותם אנשי בליעל שהבינו כי כלתה אליהם הרעה, ושפלותם ונבלותם הולכת ומתגלית לעין כל, ניסו בכל הדרכים האפשריים והבלתי אפשריים, לחבל במעמד הנשגב, אך בס"ד ללא הצלחה מרובה.

המבהיל והנורא: "שלא ירימו ידי גוים [וזדים] עליהם לא בְּמַצָּכָת קְבוּרָתָם וְלֹא בְּבִגְדֵי קְבוֹרָתָם כְּלָל אֶפְיָלוּ חֲגִירַת צְפוּרָן וְשָׁלָא לְעֲשׂוֹת לָהֶם שׁוּם בְּזוּי כְּלָל וְכָל הַנּוֹתָן יָד עֲלֵיהֶם דְּרָךְ בְּזוּי אוֹ לְקַלְקֵל מְקוֹם קְבוּרָתָם אוֹתָהּ יָד תְּקַצֵּץ" בסיום המעמד נתכבד הגה"צ רבי שמעון שפירא בקבלת עול מלכות שמים, שנאמרה

אחריו נשא דברים הגה"ח רבי נתן שפירא שליט"א מגדולי המשפיעים בברסלב. ר' נתן הביע תמיהה, כיצד יתכן שפוגעים באופן כה נבזי בקדוש והיקר ביותר! וזעק על כך שבזמן כה נעלה סמוך לציון הצדיק, אליו באים להתפלל ולעורר רחמים - אין זמן לדרשות, אך לא יתכן לשתוק! תפקידנו לפחות להביע את זעקת כאבם של הנפטרים שעצמותיהם ומקום מנוחתם מחולל קשות.

את בימת הכבוד, פיארו גדולי משפיעי ברסלב ובראשם זקני מנהיגי חסידי ברסלב: הגה"צ רבי יעקב מאיר שכטער שליט"א, הגה"צ רבי שמואל משה קרמר שליט"א נשיא מוסדות ברסלב ירושלים ב"ש, הגה"צ הנודע רבי שמעון שפירא שליט"א ר"מ ביהמ"ד אור הנעלם, וכן הגה"צ רבי יצחק פריעדמאן שליט"א מגדולי ממנהיגי חסידי ברסלב בווייליאמסבורג, הגה"ח רבי שלום ארוש שליט"א ראש מוסדות חוט של חסד, הגה"ח רבי אפרים נחמן אנשין שליט"א רה"כ אורות הנחל, הגה"ח רבי שמעון טייכנר שליט"א ראש מוסדות לבעלי תשובה, הגה"ח רבי אברהם יצחק כרמל שליט"א מגדולי משפיעי ברסלב, הגה"ח רבי בצלאל פרידמן שליט"א סופרו ויד ימינו של הגרי"מ שליט"א, הגה"ח רבי אברהם יצחק מערמלשטיין שליט"א ראש חבורת נחלי דעת, הגה"ח רבי אברהם משה וואסילסקי שליט"א משפיע ראשי בביהמ"ד ברסלב וויליאמסבורג, הגה"ח רבי שאול סירוטה שליט"א ראש הכוללים 'אש דת למו' ירושלים וב"ש, הרה"ג רבי בצלאל נהרי שליט"א דומ"ץ ור"י אהבת משה, הגה"ח רבי נתן שפירא שליט"א מגדולי המשפיעים, הרה"ח רבי משה עסטרייכער שליט"א, ועוד.

בהמשך עלה עד נוסף שהיה אף הוא בין חברי משלחת רבני ברסלב בשעתו, ה"ה הרה"ח שמואל מאיר חשין שליט"א מגדולי חוקרי חסידות ברסלב ובית החיים שבאומן, שגולל אף הוא את כל הפרטים ומציאות הדברים, כשבתוך דבריו זעק: האם אחרי שעשרות עדים ראו בבירור ארונות קבורה יהודיים בקירות החפירה, והממצאים ברורים ביותר, היש עוד צורך להזדקק למפות?

אחריו נשא דברים הגה"ח רבי אברהם יצחק כרמל שליט"א מגדולי משפיעי ברסלב, שזעק בכאב, כי מה שלא הצליחו הקומוניסטים והנאצים להרוס ולפגוע בבית העלמין העתיק והקדוש הזה, לצערנו הרב מצליחים לעשות היום אנשים הנראים כחרדים.

המעמד הגיע לשיאו, כאשר מרן הגה"צ רבי יעקב מאיר שכטער שליט"א, פתח דבריו בקול נכאים כאוב, כשהוא זועק מנהמת לבו, שכל זכות קיומינו הם הנפטרים, ורק בזכות תפילתם אנו קיימים בזה העולם, וכן מובא בהלכה שבער"ה באים להשטח על קברי אבות לבקש בזכותם, ואיך מהינים לפגוע במי שקיומנו תלוי בהם!

אחריו כוּבד הגה"ח רבי שמעון טייכנר שליט"א מגדולי המחזירים בתשובה, שבקול נרגש אמר בצוותא חדא עם ציבור האלפים את תפילת המקובל האלקי הגר"ח פלגי זיע"א (מגדולי איזמיר מלפני למעלה מ-200 שנה) שחיבר תפילה מיוחדת נגד מחטטי שכבי, כשבעיצומה של התפילה תיקן את הנוסח

את המעמד פתח הרה"ח רבי נתן שפירא שליט"א באמירת תהלים בהשתפכות הנפש, כשכל הקהל עונה אחריו פסוק בזעקות שבר שזועזעו כל לב מאמין בה'.

לאחר מכן פתח בדברים הגה"ח רבי אפרים נחמן אנשין שליט"א רה"כ 'אורות הנחל', שהיה אף הוא חלק מהמשלחת של גדולי ברסלב מיד בתחילת החפירות, כדי לבדוק את הממצאים במקום, וגולל שוב את אשר חזו עיניו ולא זר. ר' אפרים נחמן סיפר בפרוטרוט על המחזה הנורא שנתגלה לנגד עיניהם במקום החפירה - ארונות קבורה עם סממנים יהודיים מובהקים, כשחלקם ניווקו באופן קשה מדחפורי היומים, מה שמוכיח ברור כי השטח המדובר, הינו המשך של בית העלמין העתיק, בו ספונים שלושים אלף קדושי אומן שבעטיים בחר הרה"ק מוהר"ן מברסלב זיע"א, להיטמן שם. הוא המשיך בדברים נוקבים בדבר הכאב הגדול על פגיעה במקום כה קדוש.

קריאת קודש

בס"ד

יודעה ומפורסמת מאז ומעולם התרדה הגדולה שחרדו שלומי אומני ישראל, בעת אשר הגיעו לאתנם השנועיה על היטוטי שכבי ר"ל, או כשתגלו עצמות מתי ישראל מסיבה כל שהיא, גם אם נעשה הדבר ע"י גוים, או חלילה אירע מחמת סינוג ואונם, ונגדל פחד וסכנת הקטרוג מירור לתקן את הטעון תיקון, קיבלו על עצמם תעניתים, התעוררו לתשובה תיקון המעשים ונתת צדקה למירון נפש וכו' ועיי' מסבני יבק סאמר ב פרק טו, שער התקן, שירת שבת יעקב הרב סימן קק, שירת התם ספר יריד סימן שש, שירת וכו' יריד ח"ב סימן קק, שירת נחמת אלעזר ח"ב סימן טא.

ועתה אוי לנו שכן עלתה בימינו, אשר לחיפתנו הגדולה אנשים אשר לכאורה מאמינים בקדושת שוכני עפר, פשוט זיהים בנחותם ה"י, ואי לנו אם נאמר ואי לנו אם לא נאמר, אשר המבונן יראה בעליל כי מאז שהחלו לזלזל בעון החמור הזה של היטוטי שכבי במקום קדש, אירעו ל"ע כמה וכמה אסונות קשים במחנה ה"י, כאשר עולי בימים נחטפו בלא עת והתגדלו אחריהם יתומים ואלמנות רח"ל, חולים מאג"ש היקרים מתייסרים ביסורים קשים על מיתת חוליים, ה' ירפאם מרוב צרותיהם, ולא חשוי קו"ב"ז דבני דבאי בלא דינא, והלא דברים בגו, הכי בכדי ההוירו גדולי עולם בדרות הקודמים, שמיניה בנחית ציון במקום מנוחת הנפטרים מסכנת ח"ו את הישוב כולו, ויודעים מעשים נוראים שאירעו עקב מניעה קלה שבקלה בבתי חיים ה"י.

ומנא בספר"ק שכאשר פועלים בנפטר אחד, אי מצטערים כל הנפטרים הנמצאים באותו בית החיים ועיי' שירת מתי"ח ח"ב סימן טו, הרי כלי מניעה בנפטר המנוח בבית החיים אשר בו נספחו רב"ז, יש בכך צער גדול עד מאד גם לרבינו הקדוש, ובפרט שרבי"ל החשיב מאד את המנוחים שם ואווה להיטמן דידיא בניהם, כהראו באבצע באומה: "דא איז גוט צו ליגן" עיי' סוה"ר"ן אה"ר.

לזאת חובה קדושה מוטלת על כל העולים אומנה קביוץ הגדול בימי ראש השנה הבע"ט, להצטרף לאלפי אלופי ישראל ולהשתתף במעמד האדיר להצלת בית החיים של רביז"ל זיע"א הנמצא בסכנה ח"ו שיתקיים אי"ה ביום השישי עש"ק סליחות

לסדר 'אתם נצבים כולכם היום'

בשעה 11:00 לפנה"צ

ברחובה של עיר סמוך ונראה לציוה"ק

בתפילה זעקה ותחנונים, להעניי רוע הגזירה מעל בית החיים, שלא ירעו ולא ישחיתו בכל הר הקודש, ובחזא מחתא למחות כרת של תורה על הנפטרים הנוראים הללו, שחלילה לא נתפס בעוונם, ושלא נהי' בגדר מדשתקו ש"מ דניחא לן.

ופשוט וברור שחלילה להשתמש במקומות שבו שם על שטחי בית הקברות, המהווה סכנה למשתמשים ח"ו, והם אסורים בהנאה כאשר פסקו בתי הדינים וגדולי ישראל שליט"א מכל רחבי תבל, וזאת על ישראל שלא יעשו עוולה, ובפרט בימי הדין שאז זקוקים ליתר זכויות לצאת זכאים בדין.

ובזכות השמירה על כבודם של שיני עפר ובכדי רב"ז, ינו כל המשתתפים במעמד והעושים והמעשים להצלתו של ביה"ח הקדוש, להכתב ולהחתם בספרן של צ"ג, ולשנה טובה ומבורכת בר"ג, פרנסה בריווח, ישועות ורפואות, אכ"ר.

ועי' באנו עת"ה לקראת יום הדין תש"פ

יעקב מאיר שכטער	שמואל משה קרמר	שמעון שפירא
אברהם יצחק כרמל	מרדכי לוי לעבאוויטש	שלום ארוש
אברהם יצחק מערמלשטיין	נחום דוב שפירא	שמואל בריינעס
אלהוה נטע נודלבעקי	ניסן דוד קיוואק	שמעון טייכנר
אלישבע התם זליכבער	נתן מרשי"י שפירא	שמעון שווארצין
	פנחס בונקר	החתומות לפי סדר א-ב

לשמיעת דבר המערכה "קול אומן":
באר"ה ק': 0799.30.2000 / 079.5617.636
באירופה: 033.0777.2783 | באר"ה ב: 646.585.3074

הגרי"מ שכתער נושא דברים

סמוך חומר צהוב סמיך על הציבור הקדוש, לשיא הגיעה עזותם הנבזית כשהם שולחים את אותם נערי שוליים לסנוור את עיני העדה הגה"צ שליט"א שישבו על בימת הכבוד, ב'לייזר' עוצמתי.

כמובן שה"רווח" הגדול של המפריעים היה, שהציבור הבין היטב וחזה במו עיניו, מי ומי ההולכים, ובאיזה סוג של אנשי בליעל עסקינן - אנשי עולם התחתון כפשוטו וכמשמעו, שאינם בוחלים בשום אמצעי גם בפגיעה בכבוד התורה באופן כה נבזי ומכוער, שאף כאלו שאינם שומרי מצוות, ואפילו גוי נורמלי לא היה מעזי לעולל. כל זאת מתוך טירוף ובולמוס להגיע למטרות הנמבזה והנפשעת, לחלל את בית החיים של הרה"ק מברסלב זיע"א באין מפריע, רח"ל.

עם כל הצער והעגמת נפש שאכן נגרם לציבור הק', מאידך גיסא מן השמים סיבבו שנבלים אלו יציגו עצמם במערומיהם כמות שהם באמת, ללא כחל ושרק, אנשים שפלים ונבזים שאין להם שום מעצורים בדרכם לגריפת הון על חשבון המתים, וכך ידעו הכל לאיזה דיוטה תחתונה עלול מי שפוגע בקברי ישראל, להגיע ח"ו.

השפעת המעמד וחומר ההסברה שחולק לציבור הרחב, הורגש מיידית, כאשר המוני עולים תמימים, פנו בעת המעמד ולאחריו, לברר באם המקומות שהשכירו הם כשרים או שחלילה הם מאלו שנבנו תוך כדי חילול הקודש, ואכן אלו שהתברר להם כי נפלו בפח, עזבו את אכסנייתם למרות ההוצאה הכספית הגדולה הנוספת שלא תכננו עליה מראש, ובלבד שלא לצער את הקדושים אשר בארץ ולהסתכן ח"ו במגורים במקומות מסוכנים אלו לגוף ולנפש, ה' ירחם.

מן הראוי לציין, כי לא אלמן ישראל, ועסקנים נוספים נכנסו בעובי הקורה בדרכי השתדלות, כפי שנהגו בכלל ישראל בכל הדורות, בכינוס ועידת רבנים מיוחדת, שם ייסדו "איגוד רבני ברסלב העולמי להצלת ביה"ח של רביז"ל", כשבשליחותם נפגשו גדולי העסקנים שהגיעו במיוחד עבור כך מארה"ב ואירופה, עם ראשי השלטון המקומי והארצי (ראה סיקור נרחב בכתבה נפרדת) ■

עוד בטרם החל המעמד, מיד כשנודע להם דבר העצרת, נדדו מרב לרב וממשפיע למשפיע, לנסות לדבר על לבם, לבל יטלו חלק בו, אך כמובן שהרבנים השיבו פניהם ריקם, ואף גערו בהם על עזותם וחוצפתם למנוע מחאה כפי שהתורה"ק מחייבת אותנו.

משלא צלחו בדרך זו, הלכו אימים על כל מי שנודע להם, כי מסייע הוא לקיום המעמד, אך גם כאן נחלו כשלון מוחץ, כאשר מלבד יחידים ממש שנבהלו ונסוגו מעט אחור, שאר העסקנים פעלו ביתר מרץ וביתר עוז, כשהם נוכחו עד כמה החץ פוגע במטרה...

או אז החליטו לחבל במעמד עצמו, כשהם מפעילים נערים מנוערים ואנשי מאפיה ידועים, בכל מיני תככים ומזימות, דוגמת משלוח אמבולנס מד"א לרחוב המעמד שנסגר לתנועה, סמוך לבימת הרבנים, כשהוא מדליק את הסירנה בקולי קולות, ובזעקות שכאילו מדובר בפיקוח נפש, ובכך חשבו להפריע למהלך העצרת, אך מהר מאד התברר שלא דוברים ולא יער, אין ולא היה שום חולה הזקוק להם, ואינם כי אם עושי רצונם של מחללי הקברים ובעל אינטרס ידוע... ובעל כרחו חזר על עקבותיו בבושת פנים.

כמו"כ דברו על לבם של בעלי ה'בסטות' להפעיל את מגבירי הקול שלהם עם מוזיקה רועשת על מנת להפריע לדרשות הרבנים שליט"א, כשמאוחר יותר אף הפעילו בעצמם רמקולים בעלי עוצמה. הם לא הסתפקו בכך ותוך כדי חתכו את חוטי ההגברה של המעמד, כשבכך קיוו לסתום פיות ולמנוע מהציבור מלשמוע את דבר ה'. החברה המפעילה החליפה מיידית את החוטים, והרמקולים חזרו להדהד, אך שוב לאחר זמן קצר, פסקו מלעבוד, כשהפעם קלקלו באופן שלא שייך לתקן... ועד מהרה הובהר ידיו של מי במעל, כשאר המפיונר הנודע הפועל כל העת בשליחות אחד מהיזמים, נראה מקרקר סביב הרכב שהפעיל את ההגברה (אותו מפיונר שבשעתו - בחודש אייר תשע"ו - איים על משלחת הרבנים שהגיעו לבדוק את השטח, כשבידו משחק באקדח לרמז...)

אך בחסדי השי"ת תוך זמן קצר, הושגו מגבירי קול אחרים, שאמנם עוצמתם לא היתה כדוגמת הראשונים, אך ניתן היה לשמוע את דרשות הרבנים שליט"א.

אך עדיין לא באו על סיפוק יצרם, ודאגו לשלוח נערי שוליים ידועים להשליך מבנין

להכריז בפני העולם כולו, שלא יהיה חלילה עולם של הפקרות!!!

זעקת כאב שבקעה ממעמקי ליבו הטהור של זקן מנהיגי ברסלב הגה"צ רבי יעקב מאיר שכתער שליט"א כאשר באמצע דבריו נשבר קולו והוא פרץ בבכי מר

מנוחת הצדיקים, ובפרט במקום קדוש זה. להשגיח על קברי הצדיקים בתכלית ההשגחה, כי שם הוא מקום השראת השכינה, והם הרי יקומו בתחיית המתים.

- נוצר ל"ע מצב של קרירות נוראה, עולם של הפקרות מחרידה, אנו הרי יהודים המאמינים בתחיית המתים, וחובה עלינו להיזהר בקדושת קברי הצדיקים, צריך לרעוד שלא לפגוע אפילו במשהו בקדושת בית החיים הזה.**

אנו מכריזים קבל עולם ומלואו, שיזהרו מלפגוע אף במשהו בקדושת בית החיים, בכל בתי החיים ובפרט הבית החיים הזה - בית החיים הק' שרבינו ז"ל דיבר על גדולתו ותפארתו העצומה.

ובדאי שכל מי שישתדל לפעול למען הצלת הבית החיים הזה, הקדושים הטמונים בו ובפרט רבינו הקדוש זי"ע, יהיו עבורנו ועבור כל העוסקים, למליצי ישר, שתתחדש עלינו שנה טובה, שנת שמחה, שנת מזל, שנה של המתקת הדינים עם כל הישועות הנצרכות לכל אחד ואחד בכללות ובפרטות, שנה טובה ומתוקה לכל ישראל אמן כן יהיה רצון ■

מובא בשו"ע הל' ראש השנה, כי מן הראוי לפקוד בער"ה את קברי הצדיקים, ולהרבות בתחינות לפני הקב"ה, כי במקום מנוחת הצדיקים ישנה השראת השכינה, ולכן התפילות שמבקשים בקברי צדיקים, מתקבלות יותר מאשר בכל מקום אחר.

עומדים אנו עתה לפני ראש השנה, במקום מנוחת הצדיקים והקדושים שמטרו נפשם על קדושת השם, ובמקום שיהודים נהרגו על קדושת השם במסירות נפש עצומה, והם נמצאים במקום שאין כל בריה יכולה לעמוד במחיצתם, ואנו זקוקים מאד לזכותם של צדיקים אלו, שבזכותם נזכה לשנה טובה, שנה שמחה, שנה של מזל לכל אחד ואחד מאיתנו.

כעת זה הזמן לדבר על עניין זה, שחובה על כל אחד בכל מקום שהוא, לעשות כל מה שאפשר כדי שחלילה לא יפגעו שום פגיעה במקום

הרב טייכנר, הרב עסטרייכער והרב ארוש על בימת הכבוד

פגיעה בבית החיים היא פגיעה ברבינו!!!

הגאון הצדיק רבי שמעון שפירא שליט"א מזקני מנהיגי ברסלב בדברים חוצבי להבות שזעק מנהמת לבו במעמד האדיר להצלת בית החיים בעיר אומאן בהשתתפות אלפי אלופי ישראל ברחובה של עיר סמוך לציון הק'

ובזכות זה שאנו משתדלים לפעול למען קדושת הצדיקים וכבוד הקברים הטמונים כאן, יתבטלו כל הגזרות הקשות וזה ימתיק את כל הדינים לכל השנה מעל כל ישראל ואך טוב לישראל ונזכה לביאת הגואל צדק במהרה בימינו אכיה"ר ■

בקברים ושהדבר כרוך בסכנה, אזי פשוט שצריך מאד לפחד.
וכל שכן כאשר מדובר בבית החיים שרבינו הקדוש רצה בדווקא להקבר בו, בודאי שפגיעה בבית החיים זה, הרי היא פגיעה ברבינו עצמו!!!

אנו נמצאים כעת אצל רבינו"ל, וכאשר מגיעים לרבינו מוכרחים לציית לו, רבינו הק' הזהיר אותנו שלא לזוז כמלא נימה מסעיף קטן שב'שולחן ערוך' וחינך אותנו לקיים את התורה ואת ההלכה בתמימות ובפשיטות, ולכן פשוט שבאם כתוב בשו"ע שאסור לפגוע

אין אתם יודעים גדל יקרת מעלת קדושת זה הבית החיים דפה, כי הוא יקר וקדוש מאד... והפליג מאד בשבח הבית החיים של אומאן. כי מנחים שם פמה קדושים אלפים ורבות (חיי מוה"ר ר"ז)

לא מצערים את אבינו שבשמים לא מפקירים את בית החיים של רבינו"ל

קונטרס 'הצלת בית החיים' שחולק באלפי עותקים האיר את עיניהם של מאות יהודים בארץ ובעולם

הודעויותם מהמתחולל, רבים אף הודו והבהירו שרק בזכות פרסום הדברים ניצלו מלהיות שותפים או ליהנות בדרך זו או אחרת מחילול הקברים הקדושים, ואף הגיעו סיפורים הרואים על יהודים שכבר השקיעו כספים בשכירת מקומות אש"ל, ומשנודע להם במה המדובר, קיימו בעצמם 'ובכל מאדך' והוציאו סכום גדול נוסף ובלבד שלא להיות חלילה שותפים ואפילו לא בעקיפין בפגיעה כל שהיא בקדושת הבית החיים.

ישר כחכם של העסקנים היקרים לש"ש, שלא חסכו כל עמל ודמים על מנת שיצא דבר מתוקן מתח"י, לזכות את עם הקודש שחלילה לא יכשלו בנושא כה גורלי, הנוגע ליסודי האמונה הישראלית ■

החפץ בעילום שמו לע"נ הקדושים ושאר הטמונים ביה"ח של רבינו"ל, על מנת לחלקם למשתתפי המעמד האדיר.

יצויין, כי למרות שכבר התקיימו בעבר כמה וכמה כינוסים ועצרות בעניין הכאוב הן באר"י והן בארה"ב, וישנם רבבות יהודים ובפרט בין חסידי ברסלב המודעים למתרחש, בכל זאת היוותה החוברת חידוש לרבים אחרים שלא היו מודעים היטב למצב או שעדיין לא היו מודעים איליו כלל, והקונטרס הבהיר, האיר את עיניהם להסיק את המסקנות הנדרשות.

למדנו על כך מהתגובות הרבות שהגיעו אלינו מכל רחבי העולם, כשרבים מהם מביעים בדרך זו או אחרת את

קונטרס מיוחד תחת השם "הצלת בית החיים של רבינו"ל" בן 56 עמודים, הופיע ויצא לאור במיוחד לקראת המעמד האדיר באומן' שהתקיים בערש"ק האחרון של שנת תשע"ט, בו מובא השתלשלות העניינים מתחילת הפרשה ועד עתה; עדותם האישית של שלוחי הרבנים שליט"א שנשלחו במיוחד לבדוק ולוודא את מציאות הדברים מקרוב; ומכתביהם הברורים ופסקי ההלכה של גדולי ישראל שליט"א מכל החוגים והעדות בארה"ק ובחו"ל, בנידון.

לקראת העצרת חולקו אלפי עותקים בכל בתי הכנסיות והמדרשות של חסידי ברסלב בכל רחבי ארה"ק, וכן הודפסו אלפי עותקים נוספים באומן (נדבת

היהדות העולמית בכלל וחסידו ברסלב בפרט בתגובה מול הפגיעות הקשות בבית החיים העתיק של הרה"ק מוהר"ן מברסלב בעיר אומן:

במעמד היסטורי רב רושם בביתו של זקן מנהיגי ברסלב הוקם "איגוד רבני ברסלב העולמי להצלת בית החיים של רבינו"

קדושים וטהורים אלו, הם אשר היוו לאחר כארבעים שנה את עיקר סיבת רצונו של הרה"ק מוהר"ן מברסלב להיקבר בבית החיים העתיק זה, אשר כבר אז בימי חייו הקדושים, חדלו לחלוטין מלקבור שם מתים מחוסר מקום, אולם הרה"ק מוהר"ן נקבר במקום של שני החלקות האחרונות שנותרו, כאילו במיוחד עבורו, בבית קברות מקודש זה וזאת ע"י השתדלות תלמידיו ועוד, כמתואר בספרי קורות החסידות.

כעת נגלו לעיני הנציגים הנדהמים, מחזות זוועה קשים, של התעלמות והתנכרות מוחלטת מכל הקדוש והיקר ברסלב בפרט - חפירות, ופגיעות שטח ברמות שונות תוך מחיקת ואיבוד חלקים ניכרים ומכובדים מתוך בית חיים קדוש ונורא זה ועימם עצמות נפטרים רבים רח"ל.

אוי... כמה קשה להמשיך ולכתוב, כאב חד וצורב מפלח את חללי הלב לנוכח החילול, למול ממדי הפשע המבחיל אשר כל אדם בעל לב, באשר הוא, לא יכול לעכל

בית החיים הענק אשר בו קבורים וטמונים בין השאר שלושים אלף קדושי אומן אשר נטבחו לפני כמאתיים חמישים שנה, ברצח עם מחריד על ידי רב הטבחיים 'גאנטע' ימ"ש, על אשר סרבו להמיר את דתם.

אנשים ונשים גדולים וקטנים, וביניהם אלפי ילדים ועוללים רכים, שעמדו איתן כצור חלמיש מול סכיניהם וחרבותיהם של המרצחים צמאי הדם כאשר העמידו לנגד עיניהם כעין חופה מעט נמוכה ובה צלם של ע"ז והודיעו להם כי כל המעוניין להינצל ממיתה בטוחה עליו לעבור תחת אותה החופה אולם אותם אלפי יהודים תמימים וטהורים נעמדו בגב מורם ובלב מאושר ולא נעו לעבר החופה כדי שחלילה לא יכופפו ראשם ויראו כמודים או משתחוים לצלם הע"ז, והעדיפו להשליך את גופם למיתה ולהשאיר אחריהם את נחלתם ורכושם ולדהור עם נשמתם אל בוראם לתחת כיסא הכבוד ולהתקבל בברכה בחיקו של אברהם אבינו בעולם הנצחי ולא לוותר על כל הטוב הטמון במסירות זו, תמורת חיי שקר עלובים בעולם הזה.

ביום השישי האחרון של השנה שעל"ט (ז"ך אלול תשע"ט) בהשתתפות רבבות החסידים הבאים לקיבוץ של ראש השנה באומן, וכצעד חשוב לקראת המעמד האדיר, התאספו כלל מנהיגי ומשפיעי החסידות, לצד עסקנים עולמיים מרחבי תבל ובראשם גדול העסקנים, אשר ידיו רב לו בפעולות ברוכות חובקי זרועות עולם לטובת היהדות, ואשר זכה ליד ושם בחלונות הגבוהים של אימפריות ומדינות רבות בעולם, הלא הוא העסקן המפורסם הרה"ח רבי משה דוד נידערמאן מניו יורק, אשר כרוב הנאספים, הגיע גם הוא מעבר לים אלא שהוא האחרון יחד עם הנגיד המפורסם רבי נחמן סטראלאוויטש שליט"א ועוד הגיעו במיוחד אך ורק עבור הצלת בית החיים הק'.

מפני חשיבות ונחיצות הדבר הקדים הגה"צ הרי"מ שכטער שליט"א את נסיעתו לעיר אומן עם פמלייתו הנכבדה ביממה, וזאת במיוחד עבור פעולות נשגבות אלו.

כהכנה לקראת האסיפה עם כל הרבנים ומנהיגי החסידות בבית הגה"צ שליט"א, יצאו נציגי הועדה העולמית, לסיוור בשטחי

יום רביעי האחרון של שנת תשע"ט (כה אלול), הונצחו רגעים נעלים בהיסטוריה של חסידות ברסלב ושל היהדות בעיר אומן.

בביתו נאוה קודש שבאומן של הגה"צ רבי יעקב מאיר שכטער שליט"א, זקן רבני ומנהיגי חסידי ברסלב, התאספו ובאו יחדיו גדולי הרבנים והמנהיגים לצד עסקנים רבי השפעה, מרחבי העולם, לטכס עצה ולנקוט בפעולות שונות מול ההתנהלות הנפשעת והמוזעזעת של יזמים ומחזיקי שטחים באזור הציון הק' של הרה"ק מוהר"ן זי"ע המייחלים לגריפת הון, תוך כדי נגיסת נתחים מתוך בית הקברות העתיק ותוך פגיעה קשה בקברים ובעצמות הנפטרים - עצמות ידיים רגליים וגולגולות שלמות ומרוסקות הנגלים במקום שוב ושוב כשהם מתגוללים בכיזיון נורא כדומן על פני השדה, לאחר שהם שכנו שם מאות שנים בכבוד ובמנוחה.

כפי שפורסם בשבועות שלפני ראש השנה בריכוזי חסידות ברסלב על קיום מעמד אדיר והיסטורי בראשות הרבנים הגה"צ מנהיגי חסידי ברסלב שליט"א, התקיים באומן מעמד אדיר ורב רושם,

פגישת העסקנים שליט"א שלוחי מנהיגי ברסלב עם ראש עיריית אומן

העסקנים עם הרב נידרמן והנגיד הרב סטראלאוויטש בסיוור בשטחי בית החיים - (מן הצד נראה הרב שטרנפלד מראשי מערך הכשרות של העדה"ח שנקלע למקום)

Emergency Conference for Rescuing the Rebbe's Cemetery

איגוד רבני ברסלב העולמי להצלת בית החיים של רבינו הק' באומן ז"ע

בראשות: הגה"צ יעקב מאיר שכטער שליט"א
הנה"צ משה קרעמער שליט"א
הנה"צ שמעון שפירא שליט"א

אסיפת יסוד 'איגוד רבני ברסלב העולמי להצלת בית החיים' בבית הגה"צ הגרי"מ שכטער שליט"א - בראש השולחן נראים מימין הרה"ח ר' משה דוד נידרמן (נואם) הגה"ח רבי אפרים קעניג הגה"צ רבי שמואל משה קרמר הגה"צ רבי יעקב מאיר שכטער הגה"צ רבי חיים שלמה ראטענבערג שליט"א, סביבות השולחן רבנים עסקנים ונגידים

משם המשיכה המשלחת הנכבדה לפגישות נוספות בדרג המקומי.

כהמשך יצאה המשלחת גם ביום המחרת (יום חמישי) לקייב, לסדרת פגישות ופעולות נוספות מול צמרת השלטונות ושאר גורמים דיפלומטיים באוקראינה פעולות אשר עדיין הם בגדר טוב הסתר דבר, ועוד חזון למועד בעזה"ת בפרסום נרחב שבע"ה נמשיך לדווח.

ואנו תפילה כי פעולות אלו יניבו תוצאות ברוכות, למען הצלת הבית החיים הק' ולרווחת יראי השם ובראשם אלפי רבבות חסידי ברסלב הנאנקים ונאנחים תחת חילול נוראי זה ושיתמו חטאים מן הארץ אכיה"ר ■

כצעד ראשון, על פי הנחיותיו ובעזרת קשריו הרבים של הרב נידערמאן שליט"א עם הגורמים השלטוניים, יצאה משלחת תיכף בתום האסיפה לפגישה עם גורמים בשלטון המקומי, כשזו מהווה את הפתיחה לסדרה ארוכה של פעולות שיוזעזעו מוסדות תבל מול המעשה המחריד.

ראש עיריית אומן ומפכ"ל המשטרה וגורמים נוספים שזומנו על ידי ראש העירייה למקום, האזינו ברוב קשב לזעקת הנפטרים שנשמעה מפי העסקנים, הם קיבלו הסבר על גודל המימדים של הפגיעה במקום המקודש ליהדות בעולם כולו, והבינו כי כל מוסדות תבל מוחים ומגנים את הפשע, הם גילו רצון לעזור לשורת הפעולות לגאולת המקום ככל שידרש,

רבי בצלאל נהרי שליט"א דומ"ץ ור"י אהבת משה, ועוד.

ראשית דבר הוכרז על הקמת ועדה עולמית להצלת בית החיים תחת השם 'איגוד רבני ברסלב העולמי להצלת בית החיים של רבינו בעיר אומאן' אשר בנשיאותה יעמדו, הגה"צ רבי יעקב מאיר שכטער שליט"א זקן מנהיגי ברסלב, ואתו עמו הגה"צ רבי שמואל משה קרעמער שליט"א, והגה"צ רבי שמעון שפירא שליט"א מגדולי וזקני רבני ומנהיגי חסידי ברסלב.

הועדה תפעל במישורים שונים, ותעשה בסיעתא דשמיא כל פעולה אפשרית מבית ומחוץ כדי להציל ולגאול את בית החיים הק' של הרבי זיע"א.

ולהכיל מעשים ומחזות מעין אלו אשר אין הדעת סובלתם.

ואכן עתה, מול איום מוחשי מסוכן לפגיעה בחלקים נוספים של בית החיים, ומול רצון להמשיך ולפגוע במקומות שכבר חוללו, הגיע הזמן לומר למלאך המשחית הרף - לעלות דרגה בנקיטת צעדים מול מבצעי הפשע.

באסיפה ההיסטורית - שם גוללו העדים והמבינים בנושא, את נתוני המצב הקיים לפרטיו - וכן הוחלט פה אחד לצאת למסע נרחב של נקיטת פעולות חובקי זרועות עולם שיובילו בע"ה לגאולת בית החיים מידי היזמים, ולעצירה מוחלטת ומיידית של כל פעולה אסורה בשטח הק'.

חשוב לציין, כי על אף שהועדה התקיימה כאמור (ביום ד') טרם בואם של אלפי חסידי ברסלב, נוכחו באסיפה הרבנים שהקדימו את בואם לקיבוץ, הבולטים מביניהם הגה"צ רבי שמואל משה קרעמער שליט"א נשיא מוסדות ברסלב ירושלים וב"ש ומזקני וראשי מנהיגי ברסלב, הגה"צ רבי חיים שלמה ראטענבערג שליט"א מירושלים עיה"ק, הגה"צ רבי יצחק פריעדמאן שליט"א ממנהיגי חסידי ברסלב בוויילאמסבורג, הגה"ח רבי אפרים קעניג שליט"א מנהיג קהילת ברסלב בצפת, הגה"ח רבי אברהם יצחק מערמלשטיין שליט"א מנהיג חבורת 'נחלי דעת', הגה"ח רבי אברהם משה וואסילסקי שליט"א ממנהיגי ברסלב בוויילאמסבורג הגה"ח רבי שאול סירוטה שליט"א ראש הכוללים 'אש דת למו' בירושלים וב"ש, הרה"ג

משלחת העסקנים בראשות הרב נידרמן עם יו"ר 'איחוד ברסלב' הרב נתן בן נון וכמה נגידים באחד ממסיבות העיתונאים בקייב

מאבקו הפנימי של 'בעל שטח' שהסתיים בעקבות 'התבודדות':

סיפור מרטיט על החלטתו האמיצה של 'בעל שטח' באומן, בתוככי אזור המסומן כספק בית החיים של רביז"ל

ממצב שיא של כעס ותסכול ועד לקבלת ההחלטה הנועזת בלב נקי ומטוהר

קניית השטח עלתה לי בדם התמצית • הרגשתי קושי עצום לוותר על ההכנסה העתידה ובפרט לאחר כל מה שעברתי • על הכנסה זו כבר בניתי חלומות ומגדלים פורחים באוויר • הרגשתי שאני אנוס ואינני מסוגל בשום אופן לעמוד בנסיון • החלטתי האיתנה הראשונה: "אני לא מדבר כל עוד שאני לא בטוח" • הפגישה עם המסית המדופלם, שעובד שעות רבות, והסוד האפור שמסתתר מאחורי דבריו הקולחים • וויכוח סוער בדרך חזרה מאומן עם בעל עסק פורח בתל אביב שהביאה אותי להחלטה הסופית • התחושה כי הפעם בהתבודדות, באמת דנתי את עצמי במשפט צדק, וכשיש דין למטה יעזור ה' שאין דין למעלה

כמתוכנן, בס"ד יצאתי באמצעו של ליל עשרה בטבת הקריר לעבר העיר חברון התחננתי שם על קברי האבות הקדושים, שה' יאיר את עיני בעניין בזכותם של אבותינו הק'.

המעניין הוא שבשהותי ברחבה שמול מערת המכפלה, נקלע גם שם לידי ידיד בעל עסק משגשג באומן. כמוכן שמיד ניגשתי אליו להתייעץ עמו. סיפרתי לו על העסקה אותה אני מתכנן לגמור בעוד שעות ספורות. תשובתו החד משמעית, שכנעה אותי סופית לקנות את השטח ללא היסוס.

למען האמת, כלל לא היה לי כסף לעסקה, אבל כזו מציאה הבאה לידי האם אחמיצה? מיד לאחר תפילת שחרית וסליחות, נגשתי לבנק לברר על הלוואה מתאימה, הפקיד הציע לי הלוואה שלדבריו היא די קלה, אלא שעלי למשכן את ביתי עבורה, ויחד עם זה כמוכן ג"כ לגלגל גמחי"ם לתקופה לא קצרה, אך כבר ראיתי לנגד עיני את המלון המאוכלס, ואז הרי בעזרה"י אוכל לפרוע בנקל את כל ההלוואות...

משם יצאתי לפגישה יחד עם בעל הנכס אצל עו"ד, והחוזה המיוחל נכתב ונחתם. 'הטבה מיוחדת אני עושה לך לייבל'ה, שמיד כשתגיע לתשלום של 70% מהעסקה, הנכס יעבור לשימושך והרווחים ישמשו אותך בלבד, אלא שכל שינוי שתרצה לעשות בשטח ובנכס, יהיו רק באישור בכתב, ואם תרצה לבטל את החוזה לאחר השקעה ככל שתהיה, לא יקוזזו סכומי ההשקעה' - מסכם המוכר האדיב. חזרתי לבנק לאשר מצדידי את ההלוואה. חתמתי על עשרות טפסים ואף ידידי ר' משה ש. נוכח יחד איתי ושימש לי כערב קבלן.

בין רגע הפכתי לבע"ח אדיר של למעלה מחצי מליון דולר (\$500,000). התחלתי לרוץ

וזה היתה הצעתו: 'תראה העיר אומן הפכה בשנים האחרונות לעיר נדל"ן ומכרה זהב מהחזקים בשוק. כמה וכמה יהודים כבר התעשרו מכך, אל תהיה שלימזלניק! אל תרבה במחשבות וחשבוניות יתר על המידה. קנה שטח ותבנה עליו מלון, שיכסס אותך כלכלית וברוך כבוד'.

היה זה ביום ט' טבת תשע"ו. בשעות אחה"צ המוקדמות, אני ור' משה ש. יושבים בביהמ"ד ושוב הוא מעלה את הנושא שבינינו. אלא שהפעם תוך כדי ניגש אלינו אברך, אף הוא אברך ברסלבאי, ובפיו שאלה: 'תגיד לי לייבל'ה, ידוע לך על בן תורה המעוניין לקנות שטח באומן בסמיכות לציוה"ק? זה פשוט מציאה!'. הייתי המום, זה היה נראה לי ממש אות משמים. זה הרי בדיוק מה שר' משה ש. מנסה כל הזמן לשכנע אותי, ובדיוק ברגעים אלו שוב דברנו על זה.

'אולי תתפלא לשמוע, אבל אני בעצמי מחפש לקנות שטח באומן כדי לבנות עליו מלון' - ענית בשפה רפה, 'ברצינות? אם זה עבורך יש לי אפשרות של פריסה נוחה מאוד של 36 תשלומים, וגם השטח בדיוק מתאים לבנית מלון'. ר' משה ש. שכאמור היה עד לשיחה, פונה אף הוא אלי, 'תראה, אתה לא רואה שמשמים שלחו לך פתקא משמיא, שזה מה שאתה צריך לעשות? תחטוף את המציאה ולך על זה!'.
מטבעי אני די הססן ומתלבט, וגם מאוד לא החלטתי, בכל זאת אני שומע את עצמי עונה לו, 'תשמע אני הולך על זה ואני מעוניין לקנות את השטח, אבל תן לי עוד לילה אחד, הערב הרי יחול יומא דהילולא של מוהרנ"ת זיע"א וקבענו כמה חברים לצאת בחצות הלילה לעבר קברי האבות הק' בחברון, תן לי להתפלל על זה ומחר נשב על חוזה'.

מטבעי אני די הססן ומתלבט, וגם מאוד לא החלטתי, בכל זאת אני שומע את עצמי עונה לו, 'תשמע אני הולך על זה ואני מעוניין לקנות את השטח, אבל תן לי עוד לילה אחד, הערב הרי יחול יומא דהילולא של מוהרנ"ת זיע"א וקבענו כמה חברים לצאת בחצות הלילה לעבר קברי האבות הק' בחברון, תן לי להתפלל על זה ומחר נשב על חוזה'.

'נו נו', אני מתיישב לצידו, והוא מתחיל, 'אתה מוכר כאיש סוד! אז תשמע אני מוכרח לספר לך משהו אבל בתנאי שזה לא יוצא מפיד! מקובל עליך?', נו, נו, אני עונה שוב, כשעוברת בי מחשבה 'אללה גמור כבר, ותן לי להמשיך את ענייני, אין לי זמן פנוי כרגע בכלל', הוא מקריב אלי את פניו, מסתכל לי בעניים 'תשמע ר' חיים, זה לא משחק! בסדר?' הוא מתחנן שוב, 'נשמע את דבריך ואח"כ נדון ע"ז!' - אני מפטיר בהחלטיות, אלא שלאט לאט אני שם לב בקולו השברירי, ומעיני המתחננות, כי משהו מעיק עליו, הפעם זה לא נראה סתם איזה מטרידן, זה בקשה שיוצאת מעומק ליבו, 'בסדר בסדר!' - ענית בלבביות, ובנסיון למחוק את תשובתי הקודמת.

"כבר תקופה לא קצרה שאני די כעוס, ויתרה מכך - כאוב", פותח לייבל'ה הנהג את סיפורו. מדובר בברסלבער חסיד מבטן ומלידה, וב"ה אב למשפחה די גדולה.

"כבר הכנסתי תחת לחופה כמה מצאצאי ואני מתפרנס בעזרה"י בצמצום ובקושי, אבל בסיעתא דשמיא ללא חובות, כך זה היה עד לפני קצת יותר משלוש וחצי שנים, אלא שאז ניגש אלי ידידי בלב ונפש בשם ר' משה ש., ודיבר על ליבי 'לייבל'ה, אתה רץ מספיק אחרי הפרנסה, לא נראה לך שהגיע הזמן לעשות לזה סוף, ולהתארגן בדרך הנכונה? לחשוב על העתיד ולבנות לעצמך הכנסה מכובדת וקבועה, כדי שתוכל לשבת על התורה ועל העבודה בשקט נפשי? לא נראה לך שבמעט עמל תצא ידי חובת השתדלות?...'
זו היתה רק יריית הפתיחה, כשלאחריה נוספו שכנועים יום יומיים בטיעונים שונים ומשונים, שנראו לי אמיתיים ומשכנעים, ואכן כחלוף מספר שבועות השתכנעתי...

למחרת יום הכיפורים האחרון, אני מסתובב ברחבות קריה העמוסים בהמוני עם קודש המתרוצצים ומתכוננים לחג הממשמש ובא, כאשר האחד רץ כשבדידיו לולבים עטופים, והאחר בודק אתרוג למול קרני השמש ובידו השניה אוחו זכוכית מגדלת ומחפש כל נקודה זעירה, וכך אני מפלס לי את דרכי מחנות לחנות, כמוכן שאף אני מוטרד ביותר ממצוות היום הרבות, הרי 'חג הסוכות' חל ביום שני הקרוב, ועדיין לא נגעתי בהכנות המרובות, בניית הסוכה - על כל צרכיה, ארבעת המינים - לי ולבניי, לבד משאר הקניות המרובות, הקודמות לכל שבת וחג, מאכלים, משקאות, וכדומה, וכך אני ממחר ויוצא מחנות של תשמישי קדושה מקנית טלית קטן, לכיון שוק ארבעת המינים, ולפתע אני נעצר משמיעת קול מחריש אוזניים פופפ פאפ פאפ פופפ...

ממולי אני מבחין ברכב שלפתע בלם ועלה מעט על המדרכה, 'חיים! חיים!' - הוא צועק כשהוא מתכוין אלי ומסמן לי בידו, 'בא רגע', 'לאיפה אתה צריך להגיע?' אני ניגש לעברו, ותוך כדי דיבורו הוא מפנה את המושב שלידי ומבקש - 'בא, כנס לרכב! אני ייקח אותך למקום שאתה צריך להגיע', 'לא! לא! אני עדיין באמצע הקניות אני צריך עוד להישאר באזור הזה!' - ענית לו, 'בכל זאת תן לי מעט זמן, שב כמה דקות, אני מוכרח לשוחח אתך על משהו', ע"פ האמת, אני אפי' לא מכיר אותו אישית, אלא רק פניו מוכרות לי, 'הא... צר לי אבל לעת עתה אני מאוד לחוץ בזמן, הלא הימים ימי ערב יו"ט הם! ואם בכל זאת תרצה נדבר בהזדמנות אחרת!' - ענית בחוסר סבלנות, 'ר' חיים זה מאוד חשוב לי, ואח"כ אני הנהג הצמוד שלך, אני לוקח אותך עם רכבי ממקום למקום, עשינו עסק?' - מנסה שוב הנהג את מזלו, 'העניין לא טובל דיחוי? - שאלתי בלחץ, 'הא' המ... זה מאוד חשוב לי!' - מבקש שוב הנהג,

לא עבר זמן רב ואדם נשוא פנים נישא אלי ושאל אותי 'אתה נראה חיוור מאוד, הכל בסדר? האם אתה צריך עזרה או משהו לשתות?', 'זה רק חולשה והכל בסדר, אני גר ממש בקרבת מקום, ישכ"ג' - ענית לו מתוך בושה.

מוחי היה מחוק לגמרי, איך אומרים הייתי ב'שוב' אמיתי, לא הצלחתי להיזכר כמעט בשום מימרה של רבינו ובשום מאמר חז"ל, אבל בכל זאת אחזתי אז באמצע ללמוד את תורה ו' מליקוטי מוהר"ן והמילים שבהם מסיים רביז"ל את התורה התנגנו במוחי בקול חלוש ורחוק "על ידי הדמימה והשתיקה נעשה בחי' כתר". מרוב צער לא הצלחתי אפ"י לשנן לעצמי את הבנת הדברים, אבל ב"ה הבריק לי הקב"ה הברקה, הרי כאשר לא בטוחים בדבר לא עושים ולכן כאן, שאני לא בטוח, ודאי שאני מוכרח ע"פ דעת התורה"ק לדום ולשתוק וה' הטוב יאיר עיני. ב"ה שמחשבה זו הצליחה מעט להרגיע את רגשותיי וכך קמתי מספסל התחנה מעורער מאוד לעבר ביתי. איך שהוא הגעתי הביתה, כשמחשבות של כעס וכאב אחד ועם מחשבות על השלך על ה' יהבך ואמונה בה' מאידך. עברו עלי ימי אלול בלי שהדברים יגיעו לכדי הכרעה.

...

יום חמישי י"ט אלול - אני עולה למטוס בדרכי אומנה בעוד מועד, על מנת שאוכל לסדר את השכרת המיטות שבדירות שבשטחי, וב"ה הצלחתי לארגן ולשבץ עוד ועוד מיטות וגם לאכלס את כל המבנים (וכפי שהחלטתי בשלב זה נזרתתי שלא להכניס שום דבר ואפ"י מסמר קטנטן לתוך הקרקע), ונותר לי זמן רגוע לחשוב על משהו נוסף.

באחד הימים, נודמן לי להקלע לשיחה ערה שהתקיימה בין שני אברכים כשהנושא המדובר הוא... שטחי הפולמוס. ספונטנית הייתי אזני לשמוע את דבריהם. אחד מהם - שלאחר מכן נודע לי בשמו שמואל - נאם בקול חוצב להבות, ובשפה קולחת ושופעת, שכל אלו הטוענים שהשטחים שמעבר לרח' בילינסקי הם המשך בית הקברות, אלו הם דברי שטות והבל, ומדובר בכעלי אינטרסים המעוניינים להזיק ותו לא!

תוך כדי הדברים נוספו עוד ועוד מאזינים, ושמואל דגן שנראה היה שהוא שמח שקהל שומעיו הולך וגדל, המשיך לשפוך קיתונות של בוז וקלון, על אלו שמפריעים לבניה ושופכים דם נקיים על לא עוול בכפם, שהוא בודאי איסור תורה! - כלשונו.

מאוד רציתי להתערב בשיחה שאלי היא נוגעת למעשה, אך לאור ההחלטה האמורה נמנעתי מלהביע שום דעה בעניין אלא שבעיצומו של הנאום, מצביע אחד הנוכחים כלפיי, ואומר לאותו שמואל כשבבת צחוק נסוכה על פניו, שאף לי יש שטח במקום שלאחרונה טוענים הרבנים שגם שם יש חשש שהוא המשכו של בית הקברות היהודי.

איך שהוא שמע את הדברים, הוא 'עזב' את כולם והתרכז אך ורק בי - ואנסה לצטט לך מזיכרוני חלקים מאותה שיחה: "תשמע, איך קוראים לך, אל תתרגש ממה שהם אומרים לך, כל המטרה שלהם היא לגרוף הון, אתה יכול להיות הכי רגוע שבעולם. אני אומר לך מתוך ידיעה, שאם יתנו להם מבוקשם, הם יתירו גם את הקבר של אבא שלהם. אתה אולי לא מכיר אותם, אבל אני מכיר אותם היטב, וזה הדבר היחיד שהם רוצים...". הוא המשיך כהנה וכהנה לדבר סרה על העסקנים, וטען שמטיבות ידועות היום אי אפשר לסמוך גם על הרבנים שעומדים מאחוריהם.

'תשמע טוב אחי! אני אוהב אותך!' - הוא אומר לי, 'אני שוחחתי אישית עם הזים... - שבחודשים האחרונים הם טוענים שגם שטחו

שלי מצוי בתוך האזור שיתכן והוא חלק מבית החיים של רבינו? לא! זה לא יכול להיות!! למה מה?! מי החליט בכלל? כמה אנשים צרי עין? בקושי שב"ה הגעתי למעט רוגע וכבר הוא חומק מתחת ידי? אני לא מסוגל לחזור למצב בו הייתי לפני כארבע חודשים! לא! בשופו"א לא!...

ידעתי שבאומן יש חילול נוראי של ביה"ח. אני מסתובב הרבה באומן, עוד לפני שרכשתי את השטח ואני יודע שכל הבניות שם לא מריחים טוב... ושהיזמים עושים מה שבא להם, ומסתירים אחד מהשני שלא תצא הכביסה המלוכלכת החוצה, שאז החברה ה'אלו' יעשו מזה בלגן. אבל יש גבול! מה הקשר בכלל בין הבית החיים של רבינו, ל ש ט ח באזור

העלף מירי! חיפשתי מקום לשבת ולהרגע, הבחנתי בתחנת האוטובוס במרחק מה ממני, נגשתי אליה והתיישבתי. נסיתי להרגע, להסיח דעת, אך ללא הצלחה מרובה...

חשבתי לעצמי, כמה רשעות מתרכזות באותם בני אדם? מדוע עיניהם של אותם עסקנים צרה בהצלחתם של אחרים? מאידך, זה לא כ"כ הסתבר לי, האמנם אין לעסקנים הללו מה לעשות? אני הרי מכיר כמה מהם, והם ממש לא נראים לי אנשים מהסוג הזה, ובכלל איזה רווח יש להם מכך? זה לא נראה לי הגיוני שכל הרווח שלהם הוא, 'אני יאמר לך מה תעשה ומה תפעל!' - כפי שטוענים הזימים.

להגיד שבית החיים של רבינו הגיע עד לשם, לא שמענו ולא ראינו כזאת! הרגשתי מצד אחד שאני מתפוצץ מכעס עליהם ומצד שני שאני אולי מדומיין ונסחף כתינוק אחר רגשותיי. הרי ר' שרגא טוען שהוא בעיניו ראה שם... אותו אני מכיר היטב, והוא יר"ש מרבים שודאי אין לו שום אינטרס אישי. ואם נכונים דבריו, יתכן ואני הולך להתעסק באש על חשבון רבינו! לא הצלחתי להגיע לעמק השווה 'אוי טאטע מאך מיר קלאר און עפן מיר די אויגן'... 'זחנני מאתך חכמה בינה ודעת', לא! אני לא מסוגל! לא! לא! כשהתעמקתי בדברים, הגעתי לתובנה מסויימת, שאליבא דאמת אני הרי בעצם מוגדר ע"פ התורה כ'משוחד', עליו מעידה התורה"ק "כי השוחד יעור עיני חכמים ויסלף דברי צדיקים". אינני מתיימר להחשב כחכם או צדיק עליו דברה התורה, עכ"פ משוחד אנכי בקל וחומר ובודאי שאני בעצמי לא אוכל לדון בזה...

אייר תשע"ט - מיד לאחר השבת, על מנת שאוכל לעמוד מקרוב ולבדוק כיצד לפעול כדי שהנכס יכניס כמה שיותר ולהפיק ממנו רווחים נאים, שיקלו מעלי מעט מהמערבולת הזוועתית בה אני שרוי.

לעת ערב יצאתי לעבר השדה וביום שני ב' דר"ח אייר - כבר הסתובבתי בנכס המיוחל יחד עם ר' נוחם - ידידי הטוב - שיש לו כמה וכמה עסקים ומהם ג"כ באומן, חורשים יחדיו את הנכס מכל כיוון אפשרי, מהלכים בו לאורכו ולרוחבו, ולאחר חישובים והתייעצויות רבות, נוכחתי שע"פ החשבון בעוה"י השכרתו של הנכס יקל מעלי מאוד ויכניס לי חלק נכבד מההתחייבות הגדולה המוטלת מידי חודש בחודשו על כתפי העייפות - אבן גדולה נגולה מעל ליבי...

בס"ד מרובה
תוך ימים
ספורים

ב ע ו ד י
באומן - הצלחתי בדרך נס להשכיר חלק מהמתחם. כשהתיישבתי לאכול עם ר' נוחם באכסניה שלנו, הרגשתי שזו הפעם הראשונה מזה כשלוש שנים, שאני מצליח לעכל את האוכל ללא שבטני תקרקר. אמנם לא מחקתי את החובות, אני עוד רחוק מזה, אלא שבפעם הראשונה אני רואה את האור שבקצה המנהרה... חזרתי הביתה בהרגשת רוגע ושלוה.

הימים ימי חודש אב, באוויר כבר מתחילים להרגיש את ימי ר"ה. כארבעה חודשים חלפו עליי בבחינת מה, על מי מנוחות. אני כבר מתחיל להתרגל לחשבונות החדשים. הכל נהיה קל יותר. באחד מאותם הימים יוצא אני לתפילת מנחה בשטיבלאך הסמוך, וכשאני גומר את תפילתי רואה אני לנגד עיני את ר' שרגא - חבר כתתי מהת"ת - ששנים רבות לא התראינו. גוללנו איש לרעהו על מעשינו ועל בתינו וכו' וכו', ומעניין לעניין הגיע ר' שרגא וגולל בפני על המתחולל באומן בענין השטחים המחוללים שם. נאנחנו שנינו בכאב. אלא שהוא הוסיף לגולל בפניי את הקורות באזור השני עליו פחות ידוע לציבור.

ניתרתי כמי שהכישו נחש... 'אוי! לא! לא יכול להיות! באמת? אתה בטוח שכך הם פני הדברים? - שאלתי את ר' שרגא. גם אני לא האמנתי, אלא שאני בעצמי שהיתי בימי חג השבועות באומן ובעיני ראיתי את הזוועה. אוי! אוי! קשה לי לחזור למראות שחזיתי, את העצמות הקדושות השבורות מתגוללות בבזיון נוראי! אוי! והמחריד מכל שאותו יום יצק קירות ביטון סביב החפירה מבפנים, כשכל מי שהגיע למקום מבחין מיד שהם יוצקו שם על מנת להסתיר את מה שמאחורי...'

השיחה בינינו הסתיימה, אבל עבורי היא רק החלה... (כמדומני שמרוב צער ועגמ"נ אפ"י 'שלום' לא אמרתי בעת שנפרדתי מ' שרגא). הידיעה הקשה הזו, נפלה עלי כרעם ביום בהיר, היתכן ש... גם אני באותו סיפור? גם אלי כוונתם של הרבנים? האמנם גם השטח

מגמ"ח אחד למשנהו, כשתוך זמן קצר הפכתי למומחה לענייני גמחי"ם... בפנקס האישי שלי, הלכה והתארכה רשימת הגמחי"ם, כתובותיהם, שעות הקבלה, טלפונים וכו'. בגמ"ח פלוני מזמינים תור בין 13:00 ל-13:20 ומקבלים הלוואה של \$2000 דולר לחצי שנה... בשני, עומדים בתור כמה שעות ויש סיכויים לקבל הלוואה של עד \$20,000 ל-10 תשלומים, וכן הלאה והלאה...

כך מצאתי את עצמי מסתובב בין גמ"ח למשנהו ברוב שעות היום. איך אוכל להגדיר את זה, חיי הפכו לסיוט! לא פעם אני מתעורר באמצע הלילה בפחד ואימה מחמת חלום רע, בו חלמתי שלא הספקתי לפרוע תשלום בזמן. נו, מה שחושבים ביום, חולמים בלילה...

שלוש שנים של סיוט חלפו, כאשר מידי חודש בחודשו אני נתון בלחץ נוראי מהמטלה הכבדה שאני נושא על כתפיי, כשיום שחור רודף את היום שאחוריו. ולי אין שמץ של ידיעה מאין יבוא עזרי. אני מסתובב מאחד לשני, עובד יום ולילה תחת קושי שלא ניתן לתיאור, כדי להשיג כל פעם את התשלום. לא פעם עולים בליבי מחשבות חרטה על פזיזות יתר ותחושות של תסכול: מי ביקש זאת מידך, למה נכנסת לכזה בוך, ולכזו מערבולת? למה הסכמתי לשכנועיו של ר' משה ש. והפלתי את עצמי לכזה בור עמוק שאין לי מושג איך לצאת ממנו... נכון שכוונתו הייתה לטובה, אבל פשוט הרגשתי שאיני מסוגל לסלוח לו, בעיקר כעסתי על עצמי, איך עשיתי שטות נוראית כזו! - שאלתי את עצמי פעם אחר פעם.

אך את הנעשה אין להשיב, אני הרי קשור עם חוזה קניה, כשביטול החוזה, פירושו קנסות בסכומי עתק. לא פעם פשוט פרצתי בבכי לפני ה' 'הוציאני מהבור שכריתי לעצמי', כשאני יודע מה ילד יום, ועם תחושות קשות של 'האם אני יצליח לשרוד בלי נזק נפשי?' ומפעם לפעם אני מנסה להתחזק במאמר חז"ל אחד או באימרה אחרת, ומנסה לשנן לעצמי שוב ושוב ש'אפ"י אם נכון הדבר שאני הוא זה שגרמתי לעצמי להגיע למצב עגום, עצוב, ומדכא זה, - הרי מאמין אני שהכל מגיע אך ורק מהקב"ה, ומאידך חישבתי דרכי ועברתי על מעשי כדי לדעת בעבור איזה עוון נגזר עלי לחיות ולחוות את הצער הנוראי בו שהייתי, וכך עברו עלי הימים הקשים מנשוא' כשאני רואה שום קרן של אורה קלושה בקצה המנהרה החשוכה (לצערי הרב, באותה תקופה הקשה, גם הספקתי לשרף קשרים טובים עם כמה מחברי הנאמנים שבטוב ליבם נתנו לי הלוואות, ולבסוף רדפו אחרי הרבה על הפירעון שנדחה מבלי שוב...).

יום חמישי כ"ז ניסן - לאחר ימי חג הפסח של שנת תשע"ט. על צג הפלאפון מופיע מספרו של המוכר. 'מה הוא רוצה ממני, הרי עוד יש זמן עד לתשלום הבא'... 'הלו' - אני עונה בחוסר סבלנות מופגנת - 'נראה לי שלא שמת לב, אבל לפי החשבון, בחודש הבא, אתה מגיע ל-70% מסכום הרכש, והנכס עובר להיות תחת רשותך, ויחד עם זה ההכנסות עוברות גם הם לידיך!' - נשמע מעברו השני של הפלאפון.

כמו כוחות חדשות זרמו לעורקי. איני מאמין למשמע אוזניי. רצתי להוציא את הפנקס בו כתובים התשלומים, בודק שוב ושוב, ואכן אני רואה שאכן בעוד כשבועיים - בתשלום הבא - אני מגיע לתשלום 70% מהנכס, והוא עובר לרשותי! דמעות של שמחה מלאו את עיניי, ב"ה הסבל העיקרי מאחוריי! האמנם אוכל לחזור שוב לתקופה בה חייתי חיים רגועים? המילים 'מים קרים על נפש עייפה' קיבלו אצלי משמעות חדשה וחייה.

תיכף ומיד התקשרתי לסוכן 'דרך צדיקים', הזמנתי כרטיס טיסה לאומן, ליום ראשון ר"ח

ובתוך כך בעודי עומד וחושב צדדים לכאן ולכאן, נזכרתי לפתע בסיפור ישן, שכמעט ונשכח מזכרוני, סיפור שאירע לפני שנתיים בעת שחזרתי מאומן. היה זה בעת שהשתרתי בתור ארוך באולם ההמתנה שבשדה התעופה שבקייב. כמו כולם עמדתי עם המזוודות הכבידות לידי, כשאני מייחל להתקדם כמה שיותר מהר לכיוון הדלפק. בתוך כל ההמולה, ממש בצמוד אלי, עמד אדם בגיל העמידה מגולח עם כיפלה על ראשו, כשכולו משולהב ממה שעבר עליו אצל רבינו בימי הקיבוץ, ומחוסר מעש הוא החל לגולל בפני את סיפור חייו. בתוך הדברים הבנתי ממנו שהוא פותח את חנותו המצוייה בטבורה של 'עיר העברית הראשונה' - תל אביב, בעיצומה של השבת קודש רח"ל. הזדעזעתי מדבריו, וכמובן שמיד ניסיתי לדבר על לבו שהשבת הוא האות שבין ישראל לאביהם שבשמים וכו' וכו'. ואז הוא אמר לי את הדברים המזעזעים הבאים: "אחי תשמע, אני משתדל מאד לשמור כמה שרק אפשר, אני מניח תפילין וקורא שמע כל יום, שומר על כשרות בבית, ועכשיו גם הבטחתי לרבינו שבלי נדר לא אחסיר שום ראש השנה מלהיות אצלו. לא ככה רבינו צווה ש'שום גבר לא יחסר מלהיות אצלו על רוששנה'... אבל בקשר למכולת, אתה צריך להבין, התאגדנו כמה מכולות להיאבק שהרשתות הגדולות כמו AM:PM לא יפתחו את המרכולים בשבת. גם בגלל שאנחנו מסורתיים, וגם בגלל שהם גונבים לנו את הפרנסה, כי כשהם פתוחים ביום המנוחה, אנשים הולכים שם לשופינג לערוך קניה מרוכזת גדולה, ואצלינו מגיעים במשך השבוע רק לקנות חלב וסיגריות... לצערי המאבק נכשל, והם התעקשו להשאיר פתוחים בשבת, מה שאילץ גם אותנו לפתוח בשבת, הבנת? מה אתה רוצה, שאני אשאר בלי פרנסה? איך אני יפרנס את אשתי והילדים שלי? גם לפני כן זה היה בשבילי לא פשוט להשאיר סגור בשבת. אתה יודע מה, תעשה חשבון פשוט ותראה שלסגור כל שבת וחג, זה להפסיד לפחות 14% הכנסה בשנה! אל תגוים, אני בכל זאת לא חרדי, ומה שאני כן שומר זה גם יפה, לא כך? ואל תשכח, ברוששנה וכיפור אני סגור!"

ימים ספורים אחרי שחזרתי מהקיבוץ - בין כסא לעשור - בעיצומם של ימי עשרת תשובה, יצאתי להתבודדות, כדרכי, ביער הסמוך למקום מגורי. הפעם שפכתי את מר ליבי וכדבר איש אל רעהו, בקשתי והתחננתי שה' יאיר עיני כדת מה לעשות, וזעקתי מעומק ליבי 'אבי אברהם, המרחם, רחם עלי, ותן בלבי בינה להבין ולהשכיל, לשמוע, ללמוד, ולהישמר בתכלית מן האסור, ולעשות את מה שאתה דורש ממני בתמימות ובלתי חכמות ומשחקים כלל, ולקיים את כל דברי תלמוד תורתך באהבה ובאמונה תמימה', 'ותקנני בעצה טובה, אוי אוי עצה טובה! מלפניך, והושעני מהרה', כאמור הייתי אז עדיין מכולל לגמרי היות ומחד באמת אני פוחד ואין ברצוני לפגוע בקברים, או לצער את רבינו הק', אך מאידך, ב"ה ביתי מלא בצאצאים בלע"ה, וזכיתי כבר להשיא כמה מהם, והשיירה עוד ארוכה, ויחד עמה גם החובות שהולכים ותופחים, וע"פ כל התחזיות הפרוייקט שבדעתי להקים, לא רק שתוך שנים ספורות ימחוק לי את כל החובות; ולא רק שאוכל בעז"ה להשיא בנקל את כל צאצאי, כי אם אף אוכל לסייע למשפחתי המורחבת, הנמצאת אף היא בקשיים כלכליים, בחודש האחרון הספקתי אף לשמוע מיזמים אחרים, שמעיקרא אין צורך לחשוש, ובאם במהלך העבודה ימצאו עצמות או קברים, ישנם כמה וכמה פתרונות, דוגמת פינויים למקום אחר, ועוד. בקיצור דיה לצרה בשעתה וקודם כל אתחיל בעבודה, ואח"כ נראה איך להסתדר...

ובתוך כך האיר בי הקב"ה, ונזכרתי בהסבר הפשוט של המילים 'בעבור שמך הגדול ובעבור אבותינו שבטחו בך. ותלמדם חקי חיים לעשות רצונך בלבב שלם. כן תחננו ותלמדנו' היינו שהקב"ה לימד את אבותינו שבטחו בו, שהוא חוקק בטבע הבריאה: שלעשות את רצוננו בלבב שלם זו היא הדרך היחידה להגיע ולחיות 'חיים', איך אומרים אצלנו? 'לעשות חיים', וחשבתי לעצמי הרי אני יהודי המאמין בה, ואני אומר זאת מידי בוקר, ומאמין שאין הצלחה טובה יותר ואין דרך נכונה וטובה יותר, מאשר לקיים את דברי התורה הק'.

'ומה עם כל העדויות של הרבנים שמעידים שבעיניהם הם ראו...' - שואל שוב השואל האחרון, 'אאוי די! תפסיק כבר לדבר כאלו הבלים חסרי כל היגיון, ואם תרצה בכל זאת, אז לך ותגיד להם בשמי שהם מוזמנים אלי אישית להראות לי את מה שהם ראו! הבנת?' - מפטיר שמואל, ועוזב את ההמולה לא לפני שהוא פונה לעברי ומסכם: 'ולך ר' איד אני אומר ברור: עוזב אותם ולך בנה בשמחה על שטחך כי נקי הוא מכל רבב של חשש, ואל תשמע לדבריהם כלל' מסכם שמואל הנואם את דבריו ומסיים את השיחה הסוערת.

מצד אחד מאד שמחתי לשמוע את דבריו, מאחר והם אמורים להרגיע את מצפוני, אך משהו לא הריח לי טוב, ובפרט הקיצוניות שהוא מדבר, זה מתאים רק למישהו שנפגע אישית מהמאבק בבניה במקומות אלו.

כשהתקבלה התפורה וכל אחד הלך לדרכו, פניתי לאחד הנוכחים שאני מכיר אישית, ושאלתי אותו מי הוא אותו שמואל, ומה בדיוק האש שבווערת בקרבו. מילא אני בעל שטח וקשה לי להשלים עם השמועות, אבל מה האינטרס שלו. הלה הניד בראשו, כמי שאינו מצוי בסבך העניינים ופתר אותי ללא תשובה מספקת. כך עזבתי את המקום ללא מענה לשאלה שכרסמה במוחי.

לא ארכו להם הימים ואכן נודע לי הסוד האפור שהסתתר לו מאחורי דבריו - לאחר שחזרתי לאר"י, סיפרתי לחברותא שלי, מה שעבר עלי באומן, ובתוך הדברים סיפרתי לו על אותו שמואל הנואם המדופלם ועל דבריו. מיד כשהוא שמע את שמו, הוא גיחך וסיפר לי שהלה ידיד טוב של אחד היוזמים שאתו התחיל כל סיפור חילול הקברים באומן, ואותו יום שמכיר אותו בתור אדם כריזמטי עם כח שכנוע ובעל השפעה, דאג להסדיר לו מקום לאש"ל מלא בכל פעם שהוא מגיע לאומן, ואותו שמואל מגיע לפחות 4 פעמים בשנה בזמנים שהברסלבאים מגיעים לאומן, כך שאין לך מה להתרגש מדבריו, הוא פשוט סוכן מכור... אני לא אומר לך מה להחליט בקשר לשטח שלך, אני ממש לא מתמצא בעניינים, אבל כדאי לך להיות ענייני, ולא להתפעל מכל איזה דרשן שכור, שידוע להרים קול.

הוא חלק מבית החיים - שטחו הרי לא רחוק מהשטח שלך נכון? והוא עצמו סיפר לי את כל האמת ששטחו היה נקי לגמרי, ואת מעט העצמות שהוא מצא אצלו הוא עצמו העביר בדרך כבוד לקבורה במקום מכובד, 'סליחה, אינני מבין, אם שטחו היה נקי לגמרי, אז את מה הוא מצא?' ניסה להכשילו בגיחוך אחד הנוכחים המאזינים לשיחה, שמואל לא התרגש ותיכף ענה לי 'אל תשאל מה שהיה אצלו! זה פשוט הזוי! הם, כן הם עצמם, פשוט הגיעו לשטחו ופזרו שם עצמות, אתה מבין מה שקורה כאן? עכשיו תגיד אתה זה לא הזוי?', וממשיך שמואל את דבריו 'גם עם הצד השני שוחחתי, והם עצמם סיפרו לי שהם שחרו את השומר שם כדי להיכנס לשטח שלו, אתה מבין איך הם פועלים?! ממשיך ר' לייבל: ניסיתי לשאול אותו: 'אבל אני שמעתי מידיך, שהוא עצמו, ג"כ ראה בעיניו, בחג השבועות האחרון, בשטח המדובר לא מעט עצמות שבורות מפורזות, והוא לא קשור אישית אליהם בכלל?'; 'נו אמרתי לך, הם הגיעו לשם ופזרו את העצמות' - עונה לי שמואל, שאלתי אותו שוב: 'אבל אותו ידיד אמר לי שהוא ראה את העצמות מבצבצות מדפנות בור החפירות ומה אפשר לענות על זה?'; 'ר' איד, רואים שאתה לא מכיר אותם, הם מסוגלים להכל, מן הסתם הם אלו שתחבו והכניסו את העצמות לתוככי הקירות' - מנסה שמואל לסכם את העניין, 'ומה הוא עונה על כך שבתוך החפירות מסביב הקירות, הוא יצק קירות בטון עוד לפני שהוא יצק את הקרקע?' - שאלתי שוב, 'נו אל תעשה עסק מכל דבר, זה מעשה שלו וזה מעשה שלך, ולמה אתה מתערב לו באופן הבניה' - מנסה שמואל להפריך, 'חברי גם טוען שהוא עצמו עוד הספיק לראות סימונים של קברים חתוכים בתוך החפירות?!' - שאלתי שוב, 'טוב, תאמר לו שיבוא לדבר איתי, אבל את זה תדע ברור. שאותם עסקנים הם סתם 'טורויסטים סחטנים' שאין להם שום הבנה ברבינו! הבנת?' - עונה לי שמואל.

'תגיד שמואל ומה עם הצער הגדול שנגרם לרבינו הק' מכל הדבר, הם מצטטים ממקורות שלכל נפטר יש צער נוראי מכך שפוגעים בקצה בית החיים שהוא קבור בו...' - הוסיף לשאול אחר מבין הנאספים, שנקטע דיבורו תכף לקולו של שמואל הזועם 'איזה שטויות והבלים הם מדברים, דבר ראשון רבינו נראה לך מת או נפטר חלילה?; אני מאמין באמונה שלימה שרביה"ק חי וקיים ואם באמת היה לו צער אז כל החופרים כבר מזמאאן לא היו חיים אתנו!, וחוצמזה איזה צער ואיזה נעליים אני אומר לך ברורות מתוך ידיעה שהכל קשקוש אחד גדול ואין כאן שום כלום!'

'תגיד לי שמואל, אתה עצמך כבר היית פעם שם בשטח שלו או בשטחים הסמוכים? נסית לבדוק?' מנסה שוב השואל האחרון לשאול, 'מה זה משנה בכלל, אבל אני מכיר אותם היטב, מובן?, גם באזור הקודם, מעבר לרחוב בילינסקי, אין כלום, ולא היה כלום, והכל מצוץ מהאצבע היתירה של העופות, הבנת?!' - עונה לו שמואל בחמת זעם.

הדברים שלו נראו לי קצת מוגזמים, כי עכ"פ חלק מאותם עסקנים אני מכיר אישית ואני יודע היטב שזה ממש לא הכיוון שלהם. ראיתי שהוא פשוט קנאי אמיתי להתיר, ואת ה-כ-ל, חשבתי שאולי יש לשמואל הנואם הזה, נגיעה כל שהיא, ופניתי אליו 'דוגרי!': 'תגיד לי את האמת, מה מסתתר מאחורי דברך, נראה לי שאתה מעורב משהו בסיפור, אולי אתה בעצמך בעל שטח או שותף עם כזה, לא כן?'

רק זה היה חסר לי. הוא ממש התנפל עלי בשצף קצף, ואמר לי שכל השומעים יכולים להעיד שאין לו שום שטח ושום נגיעה, וכל מה שהוא אומר זה אך ורק מתוך 'קנאות לאמת!' ומרחמנות על היוזמים התמימים והמסכנים שנופלים בידי...

קידוש שם שמים אדיר ועמידה בניסיון של "ובכל מאדך" ללא התחמויות:

יזמים שרכשו שטחים באומן, לאחר שנודע להם כי הם חלק מבית החיים העתיק, הודיעו נחרצות כי חלילה לא יפגעו במקום

בעקבות ההתעוררות הציבורית הגדולה אודות הפגיעה בשטחי ביה"ח של הרה"ק מברסלב זיע"א באומן, הודיעו מספר יזמים על ציות מוחלט לדין תורה"ק למרות ההפסד הכספי, ואף מניעת רווח עתידי המשוער בסכומי עתק • למרות שזו היא חובתו הבסיסית של כל יהודי באשר הוא, אך בעת שרווח של הפקרות ואיש כל הישר בעיניו יעשה מנשבות מכל עבר, הרי שמדובר במסירות נפש • אשריהם ואשרי חלקם בזה ובבא • וכבר הבטיח הקב"ה "אין אדם שומע לי ומפסיד".

כאשר שמעו על שמץ של פגיעה בכבוד המתים, נחרדו ונודעו עד דכדוכה של נפש, וזעקת שבר ספונטנית פרצה מקירות לבם, ועשו כל שביכלתם למנוע חרפה וזוועה זו - למרות כל הקרירות הנוראה הזו שפרצה בעוה"ר בקצה המחנה, עדיין לא פסו אמונים מבני אדם, וישנם יהודים שלא בגדו בקל חי, ומוכנים הם בכל נפשם לקיים בשמחה "ובכל מאדך", גם אם זה בהחלט לא קל.

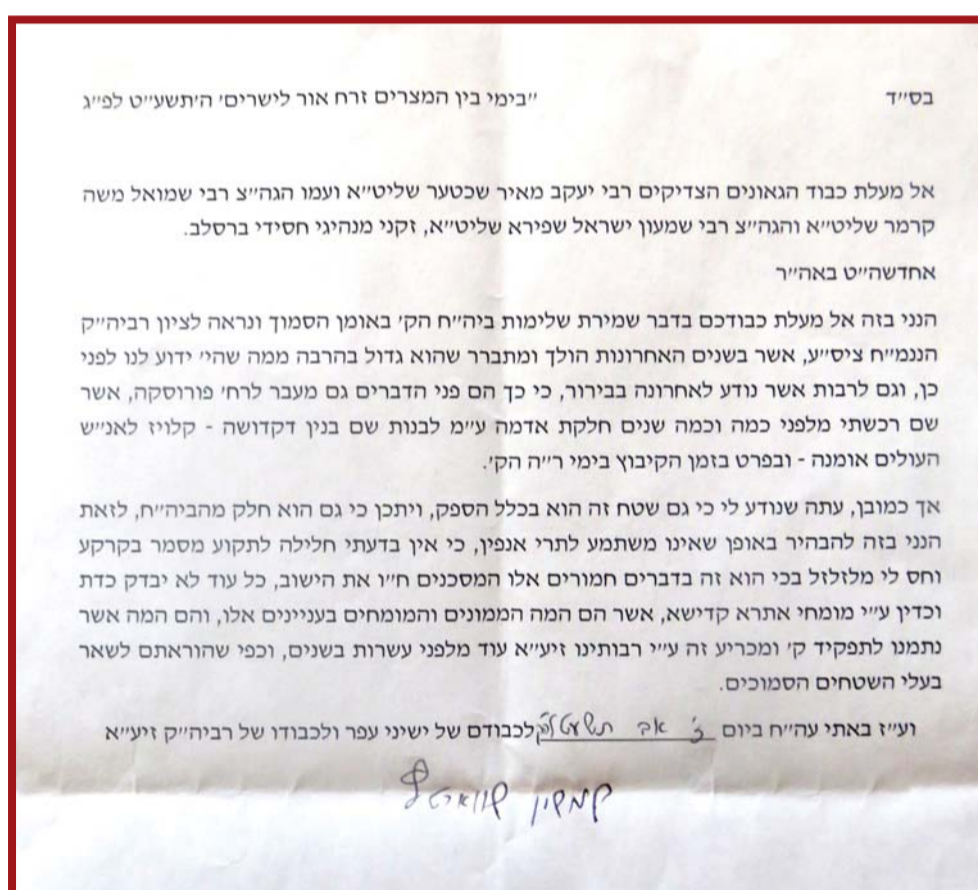
ונכון, שביחס לדורות הקודמים, לא היה זה נחשב עבורם כנסיון כלל, ואף בדורינו אנו, עד לפני שנים לא רבות היה כל יהודי חרדי מביט על מי שאינו עומד ב"נסיון" שכזה, כאיש מזולזל שפל וחדל אנוש, שאפילו בדברים כה פשוטים וברורים אין בכוחו להתגבר על יצרו, אך בימינו אנו, ובפרט מול רוח הקרירות המנשבת גם בתוככי המחנה, בהחלט נחשב הדבר ל"נסיון", ועמידה בו נחשבת כגבורה!

לכן, ההודעה והמכתבים שהעבירו היהודים הנכבדים בעלי השטחים לרבנים הגה"צ זקני מנהיגי חסידי ברסלב שליט"א, לפיהם הם מודיעים ומכריזים באופן שאינו משתמע לשתי פנים, שחלילה להם מלפגוע אפילו כחגירת ציפורן בשטח בית החיים שבבעלותם, וגם אם יהיה מדובר בהפסד של סכומים גדולים בדעתם להישמע לדעת תורה ללא שום הוראת היתר, ועל כל ספק או שאלה שתעורר מתחייבים הם להתייעץ עם רבני מומחי אגודת אתרא קדישא, וכל אשר יאמרו אליהם יצייתו ללא התחמויות - הודעות אלו הם אור שבקצה המנהרה, ושעוד לא אבדה תקוותינו, ובעו"ה בעקבותיהם ילכו גם שאר בעלי הקרקעות.

(חשוב לציין, כי שניים מבעלי השטחים שהודיעו נחרצות על החלטתם שלא לנגוע בשטחיהם כלל ללא פיקוח הדוק של מומחי אתרא קדישא, לא רכשו כלל את השטחים למטרת רווח, כי אם לצרכי הכלל, לבניית בתי מדרשות, מקוואות וכדומה, כך שחלק ניכר מהאמור לעיל אינו נוגע להם כלל ועיקר).

אשריהם ואשרי הדור, שזכה לנחשונים חשובים ונכבדים אלו שהכסף אינו מסנוור את עיניהם, והם מקיימים הלכה למעשה מה שכל יהודי אומר פעמיים בכל יום "בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך". אשרינו שזכינו!

ובמאמר הבלתי מוסגר, בטוחים אנו כי בסופו של דבר, איש מהם לא ינוק, ואין זו הבטחה אישית שלנו, או של איזה אדם גדול או בעל מופת ורוה"ק, כי אם הבטחתו של בורא עולם שהבטיח "אין אדם שומע לי ומפסיד" (מד"ר דברים ד, ה) ■

מכתבו של הגה"צ רבי שמשון שווארטץ שליט"א לרבנים הגאוה"צ מנהיגי ברסלב שליט"א

על עיירות שלמות שקידשו שם שמים בשמחה עצומה, בעת שהחיה הנאצית הובילה אותם ליער למיתות משונות ונוראות רח"ל, הם לא בכו, לא התמרמרו על גורלם המר, כי אם רקדו ופזזו עם ספרי התורה בידיהם, משל היו בעיצומה של שמחת תורה.

דורנו, שכנראה אינו בדרגות כה גבוהות ונעלות, ולכן ב"ה שלא ייעדו עבורינו נסיונות כה קשים ונוראים, אך בלא כלום אי אפשר, ומן השמים מטפטפים לנו נסיונות שאינם אפילו מעין דמעין ממה שעברו אבותינו, נסיונות שאין להם שום דמיון כלל לנסיונות עברו, אך כל דור ונסיונותיו, ואם זה מה שהשי"ת שלח לנו, הרי שהם מתאימים לדורינו, ועלינו לעמוד בהם בעוז ובגבורה, ודייקא בשמחה ובטוב לבב ולא לפגום חלילה במחשבת פיגול לא יירצה.

אזי כמה גדולה היא השמחה, שגם כאשר מכל עבר ישנם מקררים ומבלבלים; כאשר יזמים מסויימים ובעלי אינטרסים ידועים, עושים הכל להפוך נושא שהיה כל השנים וכל הדורות בבחינת 'קודש קדשים', עד שגם היהודים הפשוטים ביותר,

ולשם כך ירד לעולם השפל, ובאם חלילה יחמיץ את תיקונו, הלא יתחרט על כך חרטה גדולה מאד, אלא שאז כבר יהיה מאוחר מידי...

מורי ורבותי! בכל הדורות נתנסו יהודים בנסיונות קשים ומרים, וגם כאשר עבור אמונתם, העולם על המוקד הם עשו זאת בשמחה עצומה על שזכו לקדש שם שמים, וידועים המוני סיפורים על יהודים פשוטי עם ממש, שבדרכם לגיא ההריגה שרו ורקדו מרוב שמחה על הזכיה הגדולה שנפלה בחלקם.

ובנידון דידן, בעיר אומן, זכו 30 אלף יהודים - הטמונים ספונים בבית החיים דגן - לקדש שם שמים, למרות שהיתה באפשרותם להנצל, באם היו עוברים מתחת 'לחופה' הנמוכה בה הציבו הצוררים שתי וערב, שאז בעת שהיו מתכופפים מעט, היו נראים כאילו מודים בע"ז, ומכל שלשים אלפי היהודים אנשים נשים וטף לא נמצא אפילו אחד, ואפילו ילד קטן, שנאות להכנע לצוררים, וכולם כולם עד אחד, נרצחו באופן מחריד ומזעזע בסכינים וחרבות הי"ד.

ואין המדובר רק בדורות ראשונים, כי אם גם בדורות האחרונים ממש, ידועים המוני סיפורי גבורה

כידוע, זה למעלה מ-3 שנים, שנודע בבירור כי שטח ביה"ח באומן גדול בהרבה (לכאורה פי 3) ממה שהיה ידוע עד אז (והסברא נותנת שלא יתכן שישוב יהודי בסדר גדול שכזה, ובמשך שנים כה רבות, ששטח קטן שכזה דיו לביה"ח), בירור שהותיר אחריו לא מעט יהודים יקרים - שבתמימות רכשו שטחים מפני שלא עלתה על דעתם כלל שלמעשה הם רוכשים 'חלקה' בבית קברות (שכבר מצויה בשימוש מלא...) - בנסיון לא קל. כמובן שניתן להבין לרוחם, שידיעה שכזו נפלה עליהם כרעם ביום בהיר.

נתאר לעצמינו יהודי שאינו אמיד במיוחד, שחסך לעצמו פרוטה לפרוטה, ואולי אף נוקק להלוואה בנקאית, ויתכן שאף מכר את דירתו הפרטית - המקום בו מתגוררים הוא וצאצאיו ועובר לגור בדירה שכורה - עבור כך, והכל מתוך חשבון שהוא יבנה במקום מבוקש זה, אכסניה / מלון וכדומה, וכך בעו"ה במשך השנים יוכל לכלכל את בני ביתו, ואולי אף להשיאם בכבוד וברוח ללא צורך לנדוד אל מעבר לים, ואם יסייעוהו משמאי, הרי שגם יסייע ברוח נדיבה וביד פתוחה לעוד יהודים נוקקים שלצערינו לא חסרים כאלו... והנה ללא שום הודעה מוקדמת, בין רגע כל החלום נגזל! כל מה שנותר, זה רשימה של חובות!

נו, בואו ונהיה כנים, האין זה נסיון לא פשוט? האם יכולים אנו להבטיח לעצמינו, שאנו כן היינו עומדים בו? וכי לא על מצבים כגון אלו אנו מתפללים יום יום "ואל תביאנו לידי נסיון... ולא לידי עבירה ועון"?

מוכרחים אנו להודות בפה מלא, שאכן כן, מדובר בנסיון לכל דבר ועניין. אך כיהודים שהתורה הקדושה היא נר לרגלנו, מה היא חובתנו בשעה זו, האם להכנע לסטרא אחרא או להשיב לו מלחמה השערה ולומר לו בבזוז: כלך לך אצל שלך, אנא, עבדא דקודשא בריך הוא אנא, וכל אשר יאמר לי אעשה, גם אם יקח את נשמתנו!!! כך עשו אבותי ואבות אבותי בשמחה ובלב שלם במשך כל הדורות, וכך גם אני אלך בעקבותיהם ולא אנתק עצמי חלילה ממשולת הזהב של עם ה'. ואם זימן לי הקב"ה נסיון שקשה לי לעמוד בו, אפיל תחינתי לפניו: "אנא ה' עמוד לימיני וסמכני, עזרני חיל במלחמה, כי קשה לי לעמוד לבדי מול היצר הזומם להכשילני ח"ו".

וזה למעשה מה שקרה כאן. יהודים שבודאי רצונם לעשות רצון אביהם שבשמים, ולו ידעו מראש, בודאי ובודאי שלא היו קופצים לתוך יורה רותחת זו. אך באם זימן להם ה' את הנסיון הזה, הרי שבודאי בכוחם לעמוד בו, שהרי אין הקב"ה בא בטרונאי עם בריותי, ואין זה אלא תיקון נשמתו,

עצרת מחאה וזעקה אדירה נוכח חילול בית החיים של רביז"ל באומן, במקהלות אלפי ישראל של היהדות החרדית

רשמים ממעמד נורא הוד בהשתתפות מרנן ורבנן אדירי התורה ומאורי הדור שליט"א • בית המדרש הגדול דחסידי ברסלב במאה שערים מלא וגדוש • צדיקי הדור שליט"א מביעים זעקת מחאה נוקבת לב במעמד העצרת • התלכדות נדירה של כל גוויי היהדות החרדית נוכח הפשעים המחרידים כל לב • דרישת התורה והיהדות הנאמנה: "פסקו הפשעים המחרידים תכה ומיד!"

עצרות מחאה, להביע במקהלות עם את זעקתנו נוכח המעשים המחרידים, כלפי שמיא וארעא.

לאור קריאת הרבנים התקיימו כמה כינוסי מחאה, בהם נשמעו עדויות הרבנים והעסקנים מאשר ראו במו עיניהם, כשהקהל שהתאסף הזדעק בתפילה למען שוכני עפר שלא יוסיפו להתחלל, ובמחאה נמרצת כנגד האחראים לפשע.

סערה גדולה ביהדות החרדית

בחורף של שנת תשע"ט, לאור נסיונות טשטוש ובלבול נואלים מצד בעלי האינטרסים, חולקו בהוראת הרבנים חוברות הסברה הכוללים תמונות ועדויות קשות החושפות את עומק הפשע כאשר מתברר בוודאות, כי כבר בתחילת החפירות ידעו בעלי השטח כי המקום הינו בית קברות לכל דבר, ונקטו פעולות נפשעות כדי להעלים את

הקדושים בזה אחר זה, ומתי ישראל מבוזים ומושלכים כדומן על פני השדה, תוך כדי ביזויים וריסוקם בצורה נוראה.

העדויות הקשות שהגיעו ממקום החילול החרידו כל שומע. בני היהדות החרדית שהאמונה בהשאת הנפש היא יסוד חייהם, ושעליה מסרו אבותינו את נפשם מאז ומעולם, הזדעזעו מהמציאות הבלתי נתפסת ומאכזריות ושפלות שכוו. חסידי ברסלב הקרובים אל החלל לא ידעו מנוח לנפשם נוכח המעשים אשר לא ייעשו המבוצעים בבית החיים של רביז"ל וסמוך ונראה לאהל הציוה"ק של מוהר"ן זיע"א.

גדולי ישראל שליט"א ששמעו את המציאות המרה, נזעקו לקיים בתוקף את האיסור החמור על כל המשך עבודות במקום, והסכנה הנוראה שרובצת על כל מי שנוטל חלק בפשעים אלו. יחד עם זאת קראו להרעיש עולם ומלואו ולקיים

שליט"א שהמקרה המוזעזע הגיע לפתחם, מיהרו להבהיר את דעת התורה הברורה כי המקום מוחזק כהמשך לבית החיים לכל דבר, ואסור לחרוש בו או לנגוע בקצהו בכל צורה של חילול חלילה. אל הפסק הברור הצטרפו גדולי רבני ומנהיגי קהל עדת ישרון דחסידי ברסלב שליט"א.

כן התקיימה עצרת תפילה ובקשת מחילה ממתי ישראל המחוללים ע"י היהדות החרדית, בישיבת מא"ש בהשתתפות המוני בית ישראל ובראשות מרן גאב"ד והבד"ץ דהעדה"ח, גדולי מנהיגי ברסלב, ועוד מצדיקי הדור שליט"א.

אכזריות נוראה על גורל המתים

חיל ורעדה יאחזון בכל שומע, כי קמו אנשים בעלי שטח אחד בעזות מצח, ותוך התעלמות מזעקתם של כל גדולי ישראל ובני היהדות החרדית, החלו בחפירות אכזריות ועקירת קברי

במפגן נדיר ומיוחד שייזכר עוד רבות בשנים, התלכדו יחד המוני המונים מבני היהדות החרדית על כל גווייה חוגיה ועדותיה, זקנים עם נערים, חסידים ואנשי מעשה, לעצרת מחאה אדירה בבית המדרש הגדול דחסידי ברסלב במאה-שערים, נוכח הפשע המחפיר של חילול בית החיים העתיק בעיר אומן, להוקיע הנבלה ממחננו ולהסיר חרון אף מישראל.

כזכור, לפני כמה שנים החלו חפירות נרחבות בשטחים הסמוכים לציונו הקדוש של מוהר"ן מברסלב זיע"א, אשר במהלכן נתברר לדאבון כל לב כי המקום הינו המשך של בית החיים העתיק דאומן, בו שוכנים קדושי ארץ וביניהם שלושים אלף הקדושים שנרצחו על קידוש ה' ע"י הצוררים ימ"ש, וקברים רבים מספור חוללו בצורה נוראה.

גדולי ישראל וגדולי הפוסקים בכל העולם כולו, ובראשם כ"ק מרן גאב"ד העדה"ח ובית דינו

וישמעו רחוקים ויבואו

להלן דברים שכתב ופרסם הרב הדתי שלמה אבינר ראש ישיבת עטרת ירושלים ורב היישוב בית א-ל, אף שאינו נמנה על חוגי היהדות החרדית, אולם ההפקרות המשתוללת באומן והפגיעה הנוראית בבית החיים של רבינו, מועזת ומעוררת הדים רחוקים אף בחוגים שאינם ממחנינו:

הקבלנים שברו קברים, רסקו שלדים זרקו עצמות במזבלה העירונית.

באו היזמים עם חכמי ברסלב לבית דין צדק שפסק שלושה דברים:

א. להפסיק העבודות מיד.

ב. להחזיר העפר והעצמות לשם.

ג. כל מה שייבנה שם אסור בהנאה.

אבל היזמים מתעלמים מן הפסק וממשיכים לבנות.

לכן רק נותר פתרון אחד שכל הנוסעים לאומן יפרסמו קבל עם ועדה שהם לא ייכנסו לכל מה שייבנה שם. אז יבינו שאין טעם להמשיך.

רק נזכיר שבאותו בית חיים נטמנו 30,000 יהודים שנטבחו על ידי ההיידמאקים בשנת תקכ"ח. לכן רבי נחמן חשק להיקבר שם איתם. ואם זה היחס העכשווי אליהם זה נורא ואיום."

"חילול השם נורא" - "הצילו את בית החיים" באומן..."

לאחר שעשרות קברים חוללו כדי להרחיב את המקום בו נטמן רבי נחמן, הרב אבינר יוצא בבקשה מיוחדת לנוסעים לאומן: "מנעו את המשך הבנייה בבית הקברות!":

"אני הדל איני תלמיד רבי נחמן גם איני נוסע לאומן. אבל אני מכבד את רבי נחמן ואת בית החיים בו הוא נטמן. לצערנו, מתחולל בו חילול השם נורא שמזעזע כל אדם, גם אם אינו חסיד ברסלב ואפילו אם אינו דתי.

שהרי לפני כמה שנים סומנו גבולות בית הקברות ולכן התחילו יזמים דתיים לבנות קריה מסביב אלא שמהר מאוד התברר שבית הקברות מגיע גם עד שם.

הגאון החסיד רבי אפרים נחמן אנשין ראש הכוללים אורות הנחל, הגאה"ח רבי אברהם יצחק כרמל ממשפיעי ברסלב, הגאה"ח רבי שלמה אהרן גוטליב ממשפיעי ברסלב, הרה"ג רבי מרדכי לוי לעבאביטש מרבני ברסלב, הרה"צ רבי נתן דוד, רבי נחום דוב, רבי מרדכי, רבי יוסף קדיש, בני הרה"צ רבי שמואל שפירא, הגאון המקובל הרב יעקב עדס, הגאון רבי מאיר הלר דמו"צ ורב שכונת קרית חסידים ב"ש, הגאון רבי אהרן סאמעט דומ"ץ ק"ק תולדות אברהם יצחק, הגאון רבי רפאל סאקס דומ"ץ ק"ק תולדות אהרן, הגאון רבי ראובן מרצבאך דומ"ץ קהילות היראים, הגאון רבי נחמן נתן וויינשטוק דומ"ץ דחסידי ברסלב, הגאון רבי יצחק ריונבלט דומ"ץ דחסידי ברסלב, הרה"ח רבי שמחה קרמר מזקני ברסלב, הגאה"ח רבי ישראל מאיר ברנר ממשפיעי ברסלב, הרה"ח רבי נתנאל תפלינסקי ממשפיעי ברסלב, הגאון רבי יהושע אטיק רא"כ בירושלים, הגאה"ח ר' שלום נתן דייטש משפיע ברסלב, הרה"ח רבי איתמר לייפער ממשפיעי ברסלב, הרה"ח רבי שמעון צבי שפירא ממשפיעי ברסלב, ועוד. הגאה"ח המשפיעים רבי אליהו גודלבסקי ורבי נתן שפירא מב"ב, שנבצר מהם להשתתף בעצרת, יצאו בקריאה מיוחדת טרם העצרת לכל שומעי לקחם לקחת חבל בעצרת הגדולה ■

בנעילת העצרת הוקראו החלטות נחרצות שנערכו ע"פ הוראותיהם של הרבנים הגאונים שליט"א והביעו את דעת התורה הצרופה, כפי שנקבע ע"י כל גדולי ישראל מכל העולם כולו, וכפי שזועק מדם ליבותיהם של כל בני היהדות הנאמנה בכל מקומות מושבותיהם. ובעיני רבים מהמשתתפים נראו דמעות של כאב וצער על הפגיעה ביסוד האמונה ועומק ההסתרה בה אנו נמצאים.

במעמד ההיסטורי השתתפו מרנן ורבנן גדולי ישראל שליט"א ובתוכם מרנן חברי בד"ץ העדה"ח.

כ"ק מרן גאב"ד העדה"ח שנבצר ממנו להשתתף שלה מכתב מיוחד למעמד. הגה"צ רבי יעקב מאיר שכטר, הגה"צ רבי משה קרמר, הרה"צ רבי שמעון שפירא שליט"א מנהיגי חסידי ברסלב, הגאון האדיר רבי משה צדקה ר"י פורת יוסף, הגאון הגדול רבי יהושע דוד טורצין מנהיגי קהילות הפרושים, כ"ק האדמו"ר מתולדות אברהם יצחק, הגאון הגדול רבי משה זאב זארגער דומ"ץ סאטמאר ירושלים, כ"ק האדמו"ר ממשכנות הרועים ירושלים, כ"ק אדמו"ר מקהל חסידי ירושלים, הגאון רבי נתנאל פריץ מאירזון ר"י חכמת התורה, הגאון הגדול רבי אהרן ירחי רב שכונת מקור ברוך, הגאון הגדול רבי שלמה יודא הירש רב וועד השחיטה דהעדה"ח,

אדמת הקודש והעצמות הקדושות המחוללות שהתגוללו במקום לרוב.

אם לא די לנו בצרה הנוראה הראשונה, הגיעה ידיעה מרה מאומן, כי החל עוד אחד מבעלי השטחים, בחפירות חילול נוראים, בנסיון להפוך את הפשע לדבר רגיל וכמאמר חז"ל "עבר ושנה נעשה לו כהיתר".

הדברים עוררו סערה גדולה בכל קהילות היהדות הנאמנה, איש לא יכל להישאר שאנן ואדיש נוכח התמונה המסמרת שיער שעתה מהדברים, וכשנודע כי מתכוננים לערוך עצרת גדולה בבית המדרש הגדול דחסידי ברסלב, אחזה אש קודש במחנה כאשר המונים מבקשים להשתתף ולהביע את מחאתם וסלידתם ממעשים מחפירים אלו, המתבצעים לדאבונו ע"י אנשים מתוך המחנה פנימה שאינם עומדים בנסיון המסנוור את עיניהם.

ואכן בהגיע היום שנקבע לקיום העצרת (ח' שבט תשע"ט), נהרו בני היהדות הנאמנה באלפיהם לעבר ביהמ"ד ברסלב, כאשר הרחובות המובילים למקום משחירים מההמון הרב שבא להשתתף במעמד הנורא. כבר עם תחילת המעמד התמלא בית המדרש עד אפס מקום, ואט אט הלכו האנשים וגדשו את כל המבואות של בית המדרש גם בקומות התחתונות, כשהלבבות סוערים וכואבים, להרעיש עולם ומלואו.

להסיר מכשול

נצטוונו ע"י הרבנים הגה"צ שליט"א לפרסם את הדברים דלהלן:

היות וחלק מהפרסומים על שדותי אוכל ולינה באומן, בכתיים פרטיים / כתי מלון / הכנסת אורחים / מקוואות. נמצאים במקומות שנבנו תוך חילול הבית החיים של רבינו"ל.

וכן הוא גם בנוגע לגדל"ן המוצע למכירה, שיש מהם שנמצאים בתוך שטח בית העלמין או שנבנו תוך כדי הרס וחילול בית החיים (החשש קיים גם בפרסומים שנכתבו שם המילים "המקום נקי" או "ללא חשש קברים").

אי לכך הננו להזכיר בזאת את דעת תורתנו כי מקומות אלו וכאלו אסורים בהנאה ואף מסכנים חלילה מאוד את כל הנרמנים מהם

זר'כן על כל אחד ואחד מוטלת האחריות לזודא שמקומות בהם הוא משתמש/רוכש, אינם מאלו שנבנו על השכונ הנפטרים ר"ח"ל.

כמו"כ על הכהנים להיזהר במשנה זהירות שלא לדרוך כף רגלם במקומות שיש בהם חשש קברים כמבואר בשו"ע.

וחזקה על ישראל קדושים, הנזהרים במאוד בכבודם של מתי ישראל ובתי החיים, שלא יתנו יד לאלו שפגעו בדרון או בשגגה בקדושים אשר בארץ.

ולמזהיר ולנזהר שלומים תן כמי נהר

הועד להצלת בית החיים של רבינו"ל באומן

פשוט וברור שבאם וחלילה יבנו על מקום הקברים או על שטחי בית הקברות,
יהיה הכל אסור בהנאה ולא יהיה לו שום היתר
השתמשות או הנאה לשום אדם לעולם,
ויחוייבו עפ"י ד"ת לשתור את אשר כבר נבנה.

דוד צלני

אנשי חינוך וחינוך ליהודים
בגטן חיים

גורל צלני

יקוצ ונפוליס איסור הגמול של
היסודי שבה לא, ופוליס גמול
אלה או אצ, וזכר המזבח אחר
ביד אלה גמול. הקבוצה אחר
גמול בכל מקרה.
אבלאה שגמול גמול

היינו מצטיינים אצלך קצין המערכת קמולין
ומני אמי שיפן אצלך קצין וינוג ליש כנה סכנה
לדולה אצלך קמולין הממון
ולד קמולין קמולין
ממולין קמולין

דיקבלו עול מלכותך עליהם
וישמעו דחוקים דיבואו

לשמוע, ללמוד, להבין, להתעדכן, לכאוב, להתרגש,
לעשות, להסביר, ולשכנע, כדי לשמור על כבוד רביז"ל.

להאזנה: קול אומן 0799-30-2000

כסך הלכה

הלחלה אחזתנו ותרגז בטננו על שמועה לא טובה כי באה, אשר
בביה"ח בעיר אומן סמוך לציוה"ק של מוהר"ן מברסלב
זי"ע מוציאים שוב נפטרים קדושים ממקום קבורתם

טוחנים את עצמותיהם ומשליכים אותם כדומן לאשפתות בבזיון מחפיר ומשפיל עד מאוד, והפחד והרעדה
נורא כי מעשים אלו מביאים חלילה חרון אף נורא על החיים, וביותר על אותן שאינם מוחים ומתשים ולא
המחפים על מעשה נורא זה, ובפרט כשהוא נעשה בידי אנשים כיראים ושלמים.

ומחוייב כל איש מירשאל להרעיש עולם ומלואו

ולתקן קול זעקה ומחאה נגד כל מחלל באשר הוא, ואף להיות עושה ומעשה למען שמירת הקברים ולהזהיר
מלגננו בתבוסתם ובקצת תחום מקום מנוחתם, לשנש מתניים בגוף ברוח ובממון, ולשנן לעצמינו ולהכריז
בפני קהל ועדה ולפרסם בחוצות קרי', שזאת התורה לא תהא מוחלפת, וכי ישראל עוד רד עם קל, ולא
נעקרה תורה מירשאל.

ובדאי בשום וברור שבאם וחלילה יבנו על מקום הקברים או על שטחי בית הקברות, יהיה הכל אסור
בהנאה ולא יהיה לו שום היתר השתמשות או הנאה לשום אדם לעולם.
ויחוייבו עפ"י ד"ת לשתור את אשר כבר נבנה, ולהחזיר העצמות ותבוסתם עם השכך והעבר למקום מנוחתם.

וגדול הוא שכן תחסיקם בעין נשגה, ובפני בעת רצון וטובות, שאו זוכים לטוב שכן כנגד מולם, וכדאיא בירושלמי גמולין פ"ו ד"שכ"י אומן, אם ארית את הבריות שתיאיש ידיו
מן התורה, שאו עמדי התחוק בהו חקבל שכן מולם, מ"ט הפיר תורתיק עת לעשות לה", ובמזכר הקדושים אשר בארץ חמה, נזכר מחרה לישועת הכלל והפסח ובמאמר צ"ב ב"א.
ובעריה

<p>הגב"ד רבי בני צ'צ' נכדו מאיר ראשי בני הדינים מישוח של הגרש ונאנו זצוקל חיים מאיר הלוי וואזנר גאב"ד וברון טאיר</p>	<p>היינו מצטיינים אצלך קצין המערכת קמולין ומני אמי שיפן אצלך קצין וינוג ליש כנה סכנה לדולה אצלך קמולין הממון ולד קמולין קמולין ממולין קמולין</p>	<p>הגב"ד רבי בני צ'צ' נכדו מאיר ראשי בני הדינים מישוח של הגרש ונאנו זצוקל חיים מאיר הלוי וואזנר גאב"ד וברון טאיר</p>
<p>משה שאול קליין חבר הברד"צ וברון טאיר ורב שכונת אור החיים ביב</p>	<p>שמואל אליעזר שטרן חבר הברד"צ וברון טאיר גאב"ד שער הירואה ורב שכונת בני ברק</p>	<p>משה צדקה ראש ישיבת ישיבת יוסף יש בה סגנון יחסי ויחודי רב שמעון בעדני חבר מועצת הכנסת התורה</p>
<p>דוד בצרי ראש ישיבת ירושלים</p>	<p>יעקב שכנני חבר הברד"צ עזרת הספרות ורב שכונת בית ישראל ירושלים</p>	<p>אהרן ירחי רב שכונת קמולין ברוד ירושלים סגן מורה לשיעור קמולין, כל מי שישקול לנגוע חילול הקברים יחבר ויחשב ויחיל שלום אירוש ראש מוסדות יחסי של חסדי</p>
<p>לשמיעת דבר המערכה "קול אומן" בארה"ק: 0799-30-2000 / 079-5617-636 באירופה: 033-0777-2783 בארצה"ב: 046-585-3074</p>		

פסק הלכה

מיותר ממאה ועשרים גדולי שליט"א

"ובודאי פשוט וברור, שבאם וחלילה
יבנו על מקום הקברים או על שטחי
בית הקברות, יהיה הכל

אסור בהנאה

ולא יהיה לו שום היתר השתמשות
או הנאה לשום אדם לעולם

ויחוייבו עפ"י ד"ת

לשתור את אשר כבר נבנה

להחזיר העצמות ותבוסתם עם
השכך והעפר למקום מנוחתם."

פסק חד משמעי זה, ניתן ע"י למעלה מ-120 רבנים, דיינים מכל בתי הדין
בארה"ק ובחול"ל, על כל המבנים שנבנו בשנים האחרונות תוך כדי חילול
בית החיים של רביז"ל, כפי שתחזינה עיניכם בפנים הקונטרס

כלל שלומי אמוני ישראל לעדותיו וכל שבטיו במעמד קידוש השם

הגאון"צ הר"מ שכטער נושא דברים בבכי מרטיט על הפשע הנורא, לימינו הגאון"צ הגרש"מ קרמר ולשמאלו הגאון"צ הגר"ש שפירא שליט"א

הגאון"צ הר"מ מגיע למעמד

בימת הכבוד וחלק מקהל המזוונים

מפלסים דרך להגרש"מ קרמר

הגאון"צ הר"מ מגיע למעמד

כאיש אחד בלב אחד - ציבור האלפים במעמד

בעז"ה

לקדושים אשר בארץ ההם ואדירי כל הפצי בם

מעמד האדיר להצלת בית החיים של רביד"ל

בצל ציון רבינו הקדוש הננמ"ח זיעועיכ"א

נתנו את נבלת
עבדיך מאכל
לעוף השמים
בשר חסידך
לחיתו ארץ.

והנה תבקעה
מלאה עצמות
וכמה אלפים
ראשי הגלגלת
מנוקרים
(קטת אומ)

בדאשות הרבנים הגאון"צ זקני מנהיגי ברסלב

הגה"צ רבי יעקב מאיר שכטער שליט"א הגה"צ משה קרעמער שליט"א הגה"צ שמעון שפירא שליט"א

ובהשתתפות אלופי אלפי חסידי ברסלב מכל קצווי תבל

ימי ערב ראש השנה תש"פ בעיר אומאן יצ"ו

הגה"צ הר"י פריעדמאן מזקני אנ"ש ווילמסבורג

הגה"צ הר"ש שפירא: "פגיעה בבית החיים היא פגיעה ברבינו עצמו!!!"

מימין לשמאל - הגר"ש מייכנר הגר"ש ארוש הגה"צ הר"ש שפירא הגה"צ הר"מ שכטער (נואם)
הגה"צ הר"ש"מ קרמר הגר"ב פרידמן הגר"י פריעדמאן הגר"נ אנשין הגר"מ וואסילסקי

המשך מראות מעמד אדיר של קידוש השם

דברים נרגשים - הגה"ח רבי נתן שפירא נראה הרג"ג רבי משה עסטרייכער

'בעיני ראיתי' - הגה"ח רבי אברהם יצחק כרמל

הגה"ח ר"ש טייכנר בתפילת הגר"ח פלאג'י

הגה"ח רבי שלום ארוש מגיע למעמד

בעת קבלת עול מלכות שמים

הגה"ח ר"א מרמלשטיין

הגה"ח ר"נ שפירא בפרקי תהלים

הגה"ח ר"ש כהנא

הגה"ח רבי שמעון טייכער

עדות מחרידה - הגה"ח רבי אפרים נתמן אנשין

וכל הנותן יד עליהם... אותה יד תק... - קהל ההמונים בתפילת הגר"ח פלאג'י

האלפים שותים בצמא את דברי הרבנים שליט"א

נסיונות של בעלי איטרסים להפריע למעמד, שב"ה נכשלו.

המפיונר הנודע מונע ממוסרי הנפש למחות בפשע - ער"ה תשע"ז

המפיונר הנודע שלווחו של מחלל הקברים מגרש את הרבנים - אייר תשע"ז

לאחר חבלות במערכת ההגברה, מנסים הטכנאים להתגבר על התקלות

אותו מפיונר בנסיונותו לחבל במעמד

המה כרעו ונפלו - המפיונר המותש

שלוחי המחללים מתנכלים לציבור ההמונים

קצווי תבל

בהתאסף ראשי עם, בבית הגה"צ הרי"מ שליט"א - לצלת בית החיים.

בבית הגה"צ רבי יעקב מאיר שכטער, בראש השולחן נראים מימין לשמאל: הגה"ח רבי אברהם משה וואסילסקי הרה"ח רבי שאול סירוטה - נואם הגה"ח רבי אפרים קניג הגה"צ רבי שמואל משה קרמר הגה"צ רבי יעקב מאיר, סביבות השולחן רבנים עסקנים ונגידים.

הגה"ח רבי אפרים קניג

העסקן העולמי הרב משה דוד נידערמאן נושא דברים

העסקן מקבל את ברכת הגה"צ שיצליח בפעילות

משלחת העסקנים נחשפים למראה הנוראי בסיור בשטחי בית החיים המחוללים

שלוחי רבני ברסלב בפעילויות נרחבות למען הביה"ח

העסקנים שליט"א שלוחי מנהיגי ברסלב, עם יו"ר איחוד ברסלב הרב בן נון בלשכת ראש עריית אומן

העסקנים החשובים יחדיו עם הרב נידערמאן והנגיד הנודע הרב סטראלאוויטש בסבב פגישות - (מסוקרים ע"י הרשויות)

משלחת העסקנים בראשות הרב נידערמאן יחדיו עם יו"ר איחוד ברסלב הרב"ח ר' נתן בן נון, והנגידים באחת ממסיבות העיתונאים בקייב

כג יעה בבית החיים היא כג יעה ברב רב רב רב

בקו לילאי אומק ארובק
בכל המידע אודות
הצלת ביה"ח של
הרה"ק מוהר"ן מברסלב

ארה"ק: 0799.30.2000 | אירופה: 033.0777.2783 | ארה"ב: 646.585.3074